

REVISTA COLEGIULUI TEHNIC “GHEORGHE ASACHI” ONEŞTI

NUMĂRUL 7, IUNIE 2018

ISSN 2247-6458, ISSN-L 2247-6458

ANOTIMPUL ADOLESCENȚEI

REVISTA COLEGIULUI TEHNIC “GHEORGHE ASACHI” ONEȘTI

NUMĂRUL 7, IUNIE 2018

ISSN 2247-6458, ISSN-L 2247-6458

ANOTIMPUL ADOLESCENȚEI

ECHIPA MANAGERIALĂ A COLEGIULUI :

DIRECTOR, PROFESOR MIHAI URSACHI

DIRECTOR ADJUNCT, PROFESOR DOCTOR OANA- PAULA ZAHARIA

COORDONATOR PROGRAME ȘI PROIECTE EDUCATIVE, PROFESOR LUMINIȚA ONOFREI

Colectivul de redactie :

Redactor șef, Maxim Țîngăială, clasa a XI-a A1

Membri : Stefan Tinei, clasa a XI-a A1,

George Adrian Damian, clasa a XI-a A1

Îndrumător al colectivului de redacție, PROFESOR DANIELA FECHET

PROGRAMUL MONDIAL ECO-ȘCOALA

eleva Stoica Delia-Gabriela, clasa a X-a B2, Eco-Sef

coordonator Eco-Școala, prof.Ana-Mirela Băncilă

În anul 1999, Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi" Onești s-a înscris în Programul Eco-Schools, program mondial pentru managementul mediului, coordonat la nivel internațional de Fundația de Educație pentru Mediul Înconjurător (FEE) și susținut de Uniunea Europeană, UNESCO și UNEP (Programul Națiunilor Unite pentru Mediu). În data de 28.10.2000 școala noastră a primit primul Certificat de participare în Programul Eco-Schools.

Anul acesta, în data de 27 aprilie, a avut loc evaluarea activităților desfășurate în cadrul acestui program, pentru perioada 2016-2018. Din comisia de evaluare au facut parte: doamna Cornelia Dinca, președinta Centrului Carpato-Danubian de Geoecologie București, domnul Petru Dincă, voluntar, doamna inspector de specialitate Coman Mariana și doamna Ionos Maria, reprezentant APM Bacău. După atâția ani de activități în Programul Mondial Eco-Școala, putem afirma că am reușit să acumulăm experiență și să atingem obiectivele pe care ni le-am propus când am pornit la drum.

Pintre beneficiile programului punctăm:

- conectează elevii la realitatea trăită imediat și la informații de actualitate privind diferențierea calitativă a mediilor și peisajelor naturale și antropizate
- dezvoltă la elevi competențe pe clase comportamentale de nivel superior-analiză, transfer de informații complexe, sinteză
- dezvoltă schimbul de informații și cooperarea pentru un mediu curat
- stimulează creativitatea elevilor
- contribuie la atenuarea diferențelor de bună practică în domenii precum-colectarea diferențiată a deșeurilor, amenajarea spațiilor verzi, economisirea energiei, între elevii proveniți din mediul rural și cei ce locuiesc în municipiul Onești
- contribuie la conceperea unor proiecte ecologice
- contribuie la schimbarea imaginii colegiului nostru la nivel local, județean și național, etc.

Ca recunoaștere a implicării și dăuririi în implementarea cu succes a programelor de educație ecologică pentru Tânără generație, Școala noastră a primit cu entuziasm calificativul Excelent. Un excelent al implicării active în educația pentru mediu, al parteneriatului educațional, al viziunii și al dragostei pentru tot ceea ce ne înconjoară.

Mulțumim tuturor celor implicați activ în acest program!

Adăugăm acestui articol, impresiile unui absolvent.

<<Experiență unui elev într-o "Eco-Școală"

Boboc fiind, abia pășind pe porțile Colegiului Tehnic "Gheorghe Asachi", nu acordam prea multă atenție la ceea ce mi se spunea vis-a-vis de programul "Eco-Școală" dar, în timp, venind în contact cu nenumăratele materii pe care le-am studiat în cadrul profilului urmat - Protecția mediului - am conștientizat cât de important este să trăiești într-un mediu curat, un mediu plăcut, am învățat să identific problemele mediului în care trăiesc, să mă implic în rezolvarea acestora, dar, mai presus decât atât, am devenit conștient de necesitatea implicării oamenilor în rezolvarea problemelor legate de mediu. Am participat la multe evenimente organizate de liceul meu, am fost chiar și responsabil "Eco-Școală" pentru clasa mea, iar azi mă bucur că am făcut parte din echipa aceasta. Printre activitățile la care am participat, activități ce m-au ajutat să mă dezvolt, aș enumera: "Pădurea - bogătie și terapie", concurs desfășurat în Luna Plantării Arborilor, coordonat de doamna profesoară Kelemen-Pal Gabriela, "Natura și biodiversitatea", "Ziua Mondială a Apei", excursie în Târgu Ocna alături de doamna profesoară Mirela Băncilă și vizita pe care am făcut-o la Eco-Școala Gimnazială nr.2, unde am plantat alături de elevii din clasa a patra un trandafir al prieteniei, ecologizare pe râul Trotuș, s.a. Sunt bucuros și recunoscător, totodată, că am fost elev într-o Eco-Școală și că am participat la multe din activitățile desfășurate.

Ionuț Mărcuț, absolvent Protecția Mediului>>

SINGURUL DRUM SPRE ETERNITATE...CARTEA

**eleva Pogan Andreea, clasa a XII -a B2
coordonator, prof. Mirabela Iștoan**

„... cartea e o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți.” (Tudor Arghezi)

Nu aș putea spune cu exactitate când am citit prima mea carte, dar îmi amintesc și acum de fascinația cu care priveam cărțile din bibliotecă, copertile lor colorate și sugestive și, chiar

dacă atunci când le deschideam, vedeam doar semne fără sens, cât de nerăbdătoare eram să aflu comorile din interior. Îmi aduc aminte cu drag de poveștile mamei pe care le ascultam cu sufletul la gură, captivată de tărâmurile în care mă purtau personajele lor uimitoare. Mai târziu, când am învățat să citesc, am fost curioasă să văd dacă ele erau așa cum mi le spunea mama. Și dacă, poate, mai existau și altele pe care ea uitase să mi le spună.

Privind în urmă, gustul pentru lectură l-am dobândit din fragedă copilărie, cu îndrumarea părinților și mai târziu a dascălilor, pornind de la cele mai simple întâmplări, basme și, pe măsură ce creșteam, ajungând la intrigi mai complicate, la personaje din ce în ce mai captivante. Și așa, începutul cu încetul, învățăm despre lumea care ne înconjoară, despre viață, despre oameni și noi înșine, căci „nu există cunoaștere înnăscută, pentru motivul că nu există copac care să iasă din pământ cu frunze și fructe.” (Voltaire)

Lectura ne dezvoltă imaginația și creativitatea, trezește în noi sentimente diverse și profunde, ne arată experiențe variate, personaje cu care uneori ne identificăm și de care ne legăm sufletește, crâmpeie din vieți trecute, dar care ne fac să înțelegem cine suntem, de unde ne tragem. Mai mult decât atât, prin lectură, învățăm să gândim, dobândim curajul de a hotărî ce și cum vrem să fim, să evoluăm. „Omul nu poate descoperi noi oceane, câtă vreme nu are curajul de a pierde din vedere țărmul.” (Andre Gide). Însă toate acestea se întâmplă gradual, pe măsură ce mintea noastră fragedă se dezvoltă. Dacă la început suntem capabili doar să memorăm sau să

reproducem conținutul, mai târziu, dascălii noștri ne învață cum să îl înțelegem, cum să-l interpretam și cum să extragem din el adevăratale învățăminte, cum să ne formăm convingeri și concepții. Datoria îndrumătorilor noștri, a școlii, este de a ne dezvolta gândirea, de a ne ghida și canaliza eforturile, de a ne trezi curiozitatea, astfel încât să experimentăm și singuri lumea cărților și să fim capabili să ne selectăm propriile zone de interes. Dascălul este cel care ne largeste orizontul cultural, cel care ne poate dezvolta sau spori atracția spre lumea cărților, cel care ne învață să gândim singuri, așa cum spune și John Amos Comenius: „A instrui pe tineri cum se cuvine nu constă în a le vârî în cap multime de cuvinte, fraze, expresiuni și opinii din diferiți autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile.”

Baltasar Gracian spunea: „Frecventarea prietenilor să-ți fie ca o școală și con vorbirea cu ei învățătură. Fă-ți din prietenul tău un învățător și unește prin el folosalele instrucției cu plăcerea conversației.” Își, când mă gândesc la copilărie și adolescență, îmi aduc aminte de lungile conversații pe care le aveam cu colegii sau prietenii mei pe marginea unei cărți, cum ne întreceam în evocarea altor opere cu tipologii sau teme asemănătoare și cum ne străduiam să găsim o modalitate nouă prin care am fi putut noi, la rândul nostru, să ilustrăm aceeași idee.

Este adevărat, este vorba de că totul o altă generație, ce nu se mulează pe tendințele generației secolului XXI. Însă, dacă ne gândim mai bine, acest secol ne oferă și mai multe posibilități de a ne lărgi orizontul cultural. Prin intermediul audiobook-urilor, tinerii din zilele de azi pot asculta cărțile copilăriei noastre, oriunde, oricând. Filmele pe care le putem urmări la televizor sau cinema sunt, de cele mai multe ori, ecranizări ale romanelor clasice sau contemporane, ce pot trezi interesul și curiozitatea spre opera originală, mult mai completă și complexă, ilustrată doar parțial în aproximativ două ore de film. O altă lectie valoroasă primită de la profesorii mei este că și carte are vârstele ei. Pentru fiecare vârstă există cartea potrivită; sunt cărți al căror farmec îl trăim doar la anumite vârste, sunt cărți a căror valoare crește cu timpul, pe măsură ce creștem, ca un vin ce devine mai bun cu fiecare an ce trece. De fiecare dată când citim o carte sensurile ei capătă profunzimi, căci „o carte este mai mult decât o structură verbală sau o serie de structuri verbale, este un dialog stabilit cu cititorul, este tonul pe care îl impune cititorului și este imaginea schimbătoare sau durabilă pe care î-o impune memoriei sale.” (Jorge Luis Borges)

ISTORIA CONSTRUIRII ȘI IMPORTANȚA CANALULULUI DUNĂRE – MAREA NEAGRĂ

eleva **Tănase Lorena Georgiana, clasa a IX-a C1**
coordonator, prof. **Ioan Virgil Șorgot**

Considerat simbol al comunismului, ideea unui canal navigabil care să lege Dunărea de Marea Neagră, pentru a elimina "marele cot al Dunării", situat în aval de orașul Călărași, se regăsește încă de la începutul secolului al XIX-lea.

Problema conectării sistemului de transport fluvial al Dunării cu portul Constanța s-a pus tot mai insistent după anexarea Basarabiei de către Imperiul Rus (1812) și cu deosebire, după războiul ruso-turc din 1828-1829, când, în urma păcii de la Adrianopol, Rusia a ocupat în întregime Delta Dunării, preluând astfel controlul total al gurilor fluviului", menționează un document al Institutului de Proiectări pentru Transporturi Auto-Navale și Aeriene, din secolul al-XIX-lea. Încă de la alipirea Dobrogei la România, în 1878, a început a fi vehiculată ideea unui al patrulea braț al Dunării, de data aceasta artificial, care să scurteze drumul către Marea Neagră. Condițiile tehnice ale epocii făceau ca o astfel de realizare să fie extrem de dificilă și costisitoare, așa încât regele Carol I, realist, a refuzat să se implice în acest proiect.

Fig.1-Traseul canalului Dunăre-Marea Neagră

La 2 August 1922, inginerul Jean Stoenescu-Dunăre publică în revista "Analele Dobrogei" studii ample cu privire la realizarea proiectului Canalul Dunăre-Marea Neagră.

În 1939-1940, un studiu al inginerului Ovidiu Cotovu, subdirector în cadrul Regiei Autonome a Porturilor și Comunicațiilor pe Apă (PCA) prezintă o extindere a portului Constanța spre Sud, care avea în vedere "debușarea în port" a unui Canal navigabil între Dunăre și Marea Neagră.

La ședința din 25 mai 1949, Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român "ascultând raportul tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej asupra proiectului de construire a canalului Dunărea-Marea Neagră și de dezvoltare economică și culturală a regiunii înconjurătoare, considerând că această mare lucrare face parte din opera de construire a socialismului în țara noastră, hotărăște ca să fie pus în fața Consiliului de Miniștri proiectul pentru începerea imediată a lucrărilor pregătitoare ale construirii acestui canal"-anunța pe prima pagină ediția din 26 mai 1949 a ziarului România Liberă (sursa - industrializarea romaniei.blogspot.ro/2012/12/canalul-dunare-marea-neagra-imagini.html).

Potrivit istoriei prezentate de Administrația Canalelor Navigabile, în 1975, când condițiile tehnice și materiale au fost create, s-au demarat lucrările de construcție la Canalul Dunăre - Marea Neagră. Totuși, în mod oficial, reluarea construcției are la bază hotărârea din iunie 1973,

care stabilea realizarea unui nou port maritim Constanța Sud - Agigea, a unei hidrocentrale pe Dunăre la Cernavodă și a canalului navigabil care, "plecând din lacul de acumulare format în spatele barajului de pe Dunăre, să debușeze în noul port maritim".

Fig.2-Canalul Dunăre -Marea Neagră

În 1975, în paralel cu întocmirea proiectului tehnic, a început organizarea șantierelor, iar în prima parte a anului 1976 au demarat lucrările de bază. Proiectul tehnic general a fost aprobat

prin Decretul 300/1978 și expertizat de Comisia Guvernamentală numită de primul ministru Manea Mănescu.

Primul proiect de construcție din perioada comunistă urmărea talvegul văii Carasu până în zona Poarta Albă, iar în continuare Valea Nazarcea.

Calea navigabilă Cernavodă - Constanța a fost finalizată în 1984, iar ramura de Nord, între Poarta Albă și Midia Năvodari (31 km) a fost realizată în perioada 1983-1987.

Canalul Dunăre-Marea Neagră, inaugurat oficial în urmă cu 30 de ani, se înscrie în rândul canalelor interioare ce respectă cele mai înalte exigențe internaționale. Din punct de vedere tehnic, proiectul este comparabil cu obiective precum canalele Panama și Suez.

**Canalul Dunăre-Marea Neagră (date statistice)*

- 1) Canalul Dunăre-Marea Neagră rămâne cea mai impresionantă construcție realizată până acum în România. Este al treilea canal navigabil din lume, după Suez (184 km) și Panama (81 km).
- 2) Este compus din ruta principală Cernavodă-Agigea (64,4 kilometri), având o ramificație nordică Poarta Albă-Midia Năvodari (32 kilometri).
- 3) La construirea sa au fost înregistrate următoarele statistici-record: 300 de milioane de metri cubi de sol și rocă excavați; 4 milioane de metri cubi de beton și beton armat folosiți; 24.345 tone de echipament și lucrări metalice; 33.500 de proiecte; 30 de institute de cercetare și proiectare; peste 32.000 de specialiști; 24 miliarde lei vechi - cost total; 768 de excavatoare, 5.170 autobasculante, 645 buldozere, 316 autoîncărcătoare.
- 4) Lungime totală - 64,4 km;
- 5) Lățimea navigabilă (șenal navigabil) - 90 m;
- 6) Adâncime minimă - 7 m ;
- 7) Pescaj maxim pentru nave - 5,5m;
- 8) Înalțimea maximă a podurilor de la nivelul apei - 17m;
- 9) Viteza maximă de navigație 10-12km/oră.

** Importanța canalului Dunăre-Marea Neagră*

- a) canalul Dunăre-Marea Neagră este navigabil (porturile :Medgidia,Basarabi,Ovidiu, Luminița).
- b) canalul Dunăre-Marea Neagră este parte componentă a importanței căi navigabile europene dintre Marea Neagră și Marea Nordului (prin Canalul Rin-Main-Dunăre).

Folosind această rută, mărfurile din Australia și Orientul Îndeparat, destinate Europei Centrale, își scurtează drumul cu 400 kilometri.

- c) leagă portul Cernavodă de pe Dunăre și porturile Constanța Midia Năvodari de la Marea Neagră, scurtând drumul spre portul Constanța cu aproximativ 400 km.
- d) are importanță turistică.
- e) are importanță pentru irigații.

Bibliografie

***www.agerpres.ro .

***Wikipedia.

***<http://adevarul.ro/locale/constanta/cum-s-a-construit-canalul-dunare-marea-neagra>

***<http://cercetati.blogspot.ro> .

ION CREANGĂ ȘI ADOLF HAIMOVICI – MARI MATEMATICIENI IEȘENI DE PRESTIGIU

eleva Leca Andreea, clasa a XII-a B1

coordonator, prof. Ecaterina Sovejanu

Școala ieșeană de matematică este una dintre cele mai importante din România ultimilor 100 de ani. În 1835 – la Iași se înființează Academia Mihăileană (după numele domnitorului Mihail Sturza). Erau susținute cursuri de istorie, filosofie, drept, teologie, chimie, matematică, inginerie, agronomie, arhitectură. Întemeierea și funcționarea Academiei Mihăilene, înființarea primelor facultăți – de Drept și Filosofie, dar mai ales transformările profunde survenite la nivel politic (Unirea Principatelor Române din 1859), au pregătit fondarea primei instituții de învățământ superior din România, Universitatea din Iași. Inaugurată la 26 octombrie 1860, Universitatea poartă numele Domnitorului căruia i se datorează acest act fundamental de cultură românească: Alexandru Ioan Cuza. Universitatea a cuprins la început doar trei facultăți: Facultatea de

Filosofie, Drept și Teologie. Ca urmare a legii învățământului din 1864, Universitatea s-a reorganizat în patru facultăți: Facultatea de Litere și Filosofie, Facultatea de Științe fizice, matematice și naturale, Facultatea de Drept și Facultatea de Medicină, inaugurată abia în 1879.

Învățământul matematic ieșean a fost unul de elită numeroși matematicieni ieșeni devenind personalități marcante în domeniu recunoscute în țară și străinătate. Președintele secției de matematică a Academiei Române este astăzi prestogisul profesor ieșean Viorel Barbu, el însuși, ca elev, fiind câștigătorul primei olimpiade internaționale de matematică în anul 1959 care a avut loc în România.

Stema Olimpiadei Internaționale de Matematică

Prezentăm în continuare doi din matematicieni ieșeni de renume:

Profesorul Ion Creangă (1911-1987)

Distins matematician și personalitate de prestigiu a școlii și științei românești, face parte din generația profesorilor care, prin talentul și munca lor neobosită, au contribuit esențial la dezvoltarea învățământului matematic ieșean. Ion Creangă s-a născut în prima zi a anului 1911, în ținutul Dorohoiului, ulterior stabilindu-se la Iași. După absolvirea liceului, în 1929, s-a înscris ca student la Facultatea de științe, secția Matematică, a Universității "Al. I. Cuza". Încă de pe băncile facultății, Ion Creangă s-a remarcat prin aptitudini deosebite pentru cercetarea științifică. Primii pași în această direcție i-au fost călăuziți de către iluștrii profesorii Al. Myller și Gr.

Moisil, iar biblioteca Seminarului Matematic i-a oferit, pe lângă cărțile și revistele de specialitate necesare, un cadru propice studiului. A fost mai întâi preparator la Catedra de Mecanică a profesorului S. Sanielevici și apoi asistent la cea de Calcul Diferențial și Integral, condusă de profesorul Gr. Moisil.

În perioada 1938-1939 a beneficiat de o specializare la Roma, ce i-a facilitat Tânărului cercetător Ion Creangă contactul cu o mare școală de geometrie. De altfel, tot aici și-a susținut teza de doctorat în iulie 1930, cu profesorul Enrico Bompiani. Ca o recunoaștere a valorii rezultatelor obținute în teză, ulterior aceasta a fost publicată în prestigioasa revistă italiană *Rendiconti di Matematica*. Între anii 1942 și 1945 Ion Creangă a activat în cadrul Institutului Politehnic "Gh. Asachi" din Iași, ocupând mai întâi un post de conferențiar și apoi unul de profesor. După anul 1948, îl regăsim ca profesor la Catedra de Algebră a Facultății de Matematică și Fizică nou înființate, în universitatea de care își va lega viața, cariera didactică și destinul. A fost decan al facultății amintite, poziție din care, cu talent și dăruire, a contribuit la punerea bazelor organizării ei. Din 1953 este numit prorector al Universității, iar din 1955 devine rector al acesteia. Cu dăruire totală și înaltă responsabilitate, a condus Universitatea ieșeană vreme de 17 ani spre locul de frunte pe care îl ocupă (și astăzi) în rândul instituțiilor de învățământ superior din țară. La inițiativa rectorului Ion Creangă a fost sărbătorit centenarul universității și s-a realizat scrierea istoricului ei.

În toți acești ani, Ion Creangă a reușit să rămână un profesor model, ținând cursuri foarte apreciate de auditoriu, pentru fericita îmbinare a rigorii matematice cu deplina accesibilitate, pentru frumusețea lor simplă, pentru densitatea și calitatea informațiilor. De altfel, numeroși studenți ai săi i-au devenit ulterior discipoli (a condus peste 20 de doctorate) și s-au afirmat ca specialiști de renume național și internațional.

În paralel, Ion Creangă a desfășurat o prodigioasă activitate științifică, concretizată prin elaborarea unor manuale universitare, tratate, monografii (amintim aici doar câteva titluri - "Algebră liniară", "Introducere în teoria numerelor", "Introducere algebraică în informatică. Teoria automatelor și Limbaje formale", "Teoria algebraică a semigrupurilor cu aplicații" - ce au devenit cărți de referință în matematica românească), cât și prin redactarea unui număr semnificativ de articole de specialitate. A adus contribuții importante în special în domeniul algebrei și al teoriei numerelor (studiu unor ecuații matriceale, studiul congruențelor binome în

legătură cu o teoremă a lui Zolotarev, metode de construcție a algebrelor Lie nedistributive, ecuații funcționale asociate unor operatori neliniari în algebrelor asociative, studiul unor structuri ternare asociate algebrelor liniare), dar și în geometria diferențială (menționăm că multe dintre rezultatele domniei sale au aplicații interesante în teoria G-structurilor) sau în fundamentarea algebrică a informaticii.

Activitatea desăvârșită a profesorului doctor docent Ion Creangă pe toate palierile (didactic, științific, organizatoric etc.) a fost răspândită de-a lungul timpului cu numeroase distincții, dintre care le menționăm doar pe cele de "profesor emerit" și "om de știință emerit". Universitatea "Al. I. Cuza" din Iași, căreia Ion Creangă i-a dedicat întreaga viață, l-a înscris definitiv în galeria marilor săi profesori.

Profesor Adolf Haimovici (1912 - 1993)

Numele acestui ilustru profesor este cunoscut elevilor din învățământul preuniversitar românesc datorită concursului național de matematică aplicată a cărui fază națională este organizată de Universitatea “Gheorghe Asachi” din Iași, facultatea Facultatea Construcții de Mașini și Management Industrial. Acest concurs reunește cei mai buni elevi de la clasele de științe, învățământ tehnologic și de la profilul uman din țară, având cu toții dragoste și dăruire pentru matematică. Ne mândrim că și elevi ai colegiului nostru s-au calificat la faza națională a acestui concurs, obținând importante distincții.

Profesorul Adolf Haimovici este imaginea prin excelență a dascălului, dublat de un autentic organizator și conducer. S-a născut la Iași. A urmat cursurile primare la școala Gh. Asachi, apoi studiile secundare la Liceul Național, pe care le-a absolvit în 1930. După absolvire s-a înscris la Facultatea de Științe, secția Matematică și Fizică-Matematică, pe care a absolvit-o în 1934. Rămâne acolo preparator până în 1938, când își susține o apreciată teză de doctorat, sub

conducerea lui A. Myller. Activează apoi ca profesor la diverse licee din Bacău și Iași, pâna în 1945. În același an revine la Facultatea de Matematică din Iași, unde parurge toate treptele universitare pâna în 1981, când se pensionează.

Activitatea științifică a lui Adolf Haimovici este concentrată pe trei direcții: prima din ele se referă la geometria diferențială: spații Riemanniene, Euclidiene și conforme, grupuri de transformări, conexiuni affine, proiective și neliniare. A doua direcție este legată de ecuațiile funcționale (diferențiale, cu derivate parțiale și integro-diferențiale) cea de a treia din acestea se referă la matematiči aplicate: mecanică, bio-matematică, termodinamică, economie. Contribuțiile sale au fost citate și folosite de numeroși matematicieni români și străini; în plus, lucrările sale de bio-matematică sunt primele de acest fel scrise de un matematician ieșean.

Adolf Haimovici s-a ilustrat ca un eminent dascăl, organizator și conducător. A întiat și condus Seminarul de Ecuații Funcționale și Analiză Numerică din facultate; valoarea muncii depuse acolo poate fi apreciată după cele peste 30 teze de doctorat care s-au finalizat sub conducerea sa de cadrele didactice participante. Ca director al Seminarului Matematic "A. Myller", a contribuit esențial la creșterea fondului de carte și a prestigiului acestei instituții esențiale din Facultatea de Matematică. A condus mulți ani filiala Iași a Societății de Științe Matematice din România; în aceasta calitate, a publicat numeroase note, articole și cărți dedicate învățamântului liceal. Ca redactor al Analelor Universității Iași (Secția Matematică) a contribuit hotărâtor la creșterea calitativă a cercetării științifice din Facultatea de Matematică.

Prezentăm imagini din Seminarul matematic “ Al. Myller”, din biblioteca Central Universitară, declarată cea mai frumoasă bibliotecă universitară din lume , Aula “ Gheorghe Asachi ”-acum a Universității Tehnice cu același nume și imaginea universității .

Bibliografie

- 1.<https://www.edusoft.ro/matematicieni-romani/>
2. <http://www.math.uaic.ro>
- 3.<https://adevarul.ro/locale/iasi/istoria-celei-mai-vechi-universitatii-romania-academia-mihaileana-samanta-universitatii-deschise-cuza-1860->

ACTIVITATEA REGINEI MARIA ÎN TIMPUL PRIMULUI RĂZBOI MONDIAL

**eleva Pogan Andreea, clasa a XII-a B2
coordonator, prof. Adina Mihaela Volmer**

Asasinarea la 28 iunie 1914, a moștenitorului imperiului austro-ungar și a soției sale la Sarajevo, zguduie guvernele din întreaga lume. Austria declară oficial război Serbiei la 28 iulie 1914, la 1 august Germania declară război Prusiei, la 4 august declară și ea război Germaniei.

România se găsește într-o situație dificilă, avea semnat un tratat de alianță cu Austro-Ungaria din 1883. La 2 august, germanii cer lui Carol I să mobilizeze imediat armata împotriva Rusiei. Carol I a convocat pentru ziua de 21 iulie/ 3 august 1914, ora 17 la Castelul Peleș, Consiliul de Coroană. La lucrări au luat parte primul ministru Ion I. C. Brătianu și membri guvernului, sunt prezenti Theodor Rosetti și Petre P. Carp, reprezentanți ai Partidului Conservator, Al Marghiloman, Ion Lahovary, Tache Ionescu. Atmosfera era apăsătoare, Carol a fost ferm în susținerea intrării României în război de partea Germaniei și a aliaților ei, era convins că armata germană va ieși victorioasă și dorea să asigure României un viitor strălucit, plasând România în același rând cu Marile Puteri.

Primul care a vorbit a fost Theodor Rosetti care s-a declarat în favoarea neutralității. Pe aceeași poziție s-au situat: Al. Marghiloman, Ion Lahovary, Tache Ionescu și Ion Grădișteanu. Petre P. Carp a pledat cu vehemență pentru intrarea României în război de partea Puterilor Centrale. Primul ministru Brătianu s-a pronunțat pentru neutralitate și îndemna la calm. Votul final al Consiliului de Coroană a fost favorabil politicii de neutralitate. Regele ieșe din ședință întristat. Ulterior popularitatea sa scade constant deoarece poporul a văzut în el o piedică în calea declarării războiului împotriva Ungariei și a eliberării românilor din Transilvania. S-au răspândit zvonuri de posibila abdicare, însă regele moare subit în noaptea din 9 spre 10 octombrie 1914. Maria și Ferdinand erau la Mogoșoaia, palatul Marthei Bibescu. La ora 8 dimineață, telefonul care a sunat la Mogoșoaia era pentru Maria: *Suntești Regină!*, îi spuse dintr-o suflare Prințul Știrbey¹.

Noua Regină a României s-a întors în grabă la Sinaia, îngenuncheză alături de patul lui Carol I și face jurăminte pentru posteritate, repetitive în *Memorii*: „să nu te temi Unchiule, vom continua cu curaj... nu voi uia lecțiile pe care mi le-ai dat... voi încerca să fiu cum ai fost tu, credincioasă până la moarte, iubindu-mi țara așa cum ai făcut-o tu atât de mulți ani”, comandă pentru Ferdinand un glob din aur cu inscripția: „mâine va fi al tău dacă mâna ta va fi destul de putrenică să-l apuce”².

¹ Lilly Marcou, *Regele trădat. Carol al II-lea al României*, Editura Corint, București, 2003, p. 40.

² Hannah Pakula, *Ultima romantică. Viața Reginei Maria a României*, Editura Lider, București, s.a, p. 222.

La 28 septembrie/11 octombrie 1914, principalele moștenitor Ferdinand depune jurământul în calitate de rege al României în ședință comună a Camerelor Legiuitorare. În discursul ținut, Ferdinand precizează că s-a angajat că va acționa pentru dezvoltarea și întărirea României, să fie un bun român și rege³.

Când Regele Ferdinand a depus jurământul, noua Regină, acoperită cu un lung văl negru, stătea deoparte cu cei patru copii ai săi. După recunoașterea noului rege, multimea s-a întors să o aclame pe Maria; ea își descoperă față și spontan din mai multe piepturi s-a auzit: „Regina Maria!”, ei aclamau o femeie pe care o iubeau⁴. Publicul știa de loialitatea fermă a Mariei față de cauza aliaților iar Ionel Brătianu se apropie de Regină, deoarece ea putea să schimbe atitudinea pro-germană a lui Ferdinand.

Imediat după obținerea tronului României, guvernul a decis sporirea listei civile a casei regale la două milioane cinci sute de mii de lei. În 1915, de Paște, regele a făcut o nouă donație de un milion două sute cincizeci de mii de lei, pentru ajutorarea populației nevoiașe și a orașelor care suferă. Regina se însărcinase cu distribuirea acestei sume, împreună cu Alecu Constantinescu și Fotin Enescu. Acum colindă toate orașele țării, „îmână la mii și mii de sărmani, tineri și bătrâni, obolul regelui”⁵.

Aceste vizite o pun în măsura să cunoască țara, să vină în contact direct cu toate cercurile sociale, ceea ce a folosit mult în vremurile grele ale războiului și a refugiu la Iași. Tot I. G. Duca își amintește că Regina Maria îi comunică „că este cuprinsă de o adevărată bucurie”⁶, deoarece regina ajunge să iubească țara cu o duioșie aproape dureroasă. Însă își dă seama că neutralitatea nu poate dăinui veșnic: „nu eram pe față dușmanii nimănu dar de bună seamă nu eram nici prietenii nimănu”⁷. Reginei nu-i plăcea neutralitatea pentru că trebuia să-și controleze fiecare cuvânt, iar țara nu era pregătită de război, erau muniții suficiente pentru campanie de trei luni, spitatele erau inadecvate și impropriu utilate, nu erau infirmiere calificate.

³ Constantin I. Stan, *Regele Ferdinand I „Întregitorul” (1914-1927)*, Editura Paideia, București, 2003, p. 43.

⁴ Hannah Pakula, *op. cit.*, p.223.

⁵ I. G. Duca, *Memorii*, vol. II, Editura Helicon, Timișoara, 1993, p. 120.

⁶ *Ibidem*, p. 31.

⁷ Maria, Regina României, *Povestea vietii mele*, vol. III, p. 25.

Ferdinand era încă partizan al Triplei Alianțe, admirator al armatei germane, pe care o credea invincibilă. Ferdinand va trimite o scrisoare împăratului Germaniei, în care lămurește cumplita situație în care se află și îi spune că în pofida sentimentelor lui de simpatie personal, era înainte de orice altceva – una cu poporul său, care cerea cu glas tare dezrobirea românilor de dominația ungără. Împăratul Wilhelm trimite o scrisoare regelui Ferdinand în care îi dădea noi asigurări că Transilvania „se va întoarce cu timpul la România”⁸. Autorul mesajului îi cere doar șase divizii, Ferdinand însă nu i-a dat un răspuns favorabil. Paralel cu presunile și amenințările de ordin militar, Germania și Austro-Ungaria făceau promisiuni României privind cedarea unor teritorii românești.

Concomitent în România curentul pro - Antanta câștiga tot mai mult teren. În fruntea grupării pro-antantiste se găsea Nicolae Filipescu, susținut de Regina Maria și de Ionel Brătianu. Rolul Reginei, în apropierea României de Alianță este evidențiat de Brătianu. Faptul că era înrudită cu toți a încălzit apele diplomatice iar după Al. Tzigara-Samurcaș, Regina Maria a avut o „parte hotărâtoare în campania diplomatică a războiului, datorită corespondenței ei cu puternicii veri englezi și ruși”⁹.

La 13 martie 1915, Regina Maria scrie o scrisoare către Regele George al Angliei, în care este expusă poziția României, neutralitate, dar și simpatiile României: Rusia, Anglia, Franța și că românii sunt împotriva Ungariei, adică și a Austriei și Germaniei. Prezintă apoi așezarea României înspre sudul Europei cu o însemnatate pentru ambele tabere și spune că atunci când va veni momentul ca România să intre în război o va face doar pentru a-și asigura existența, expune, apoi, importanța Mării Negre¹⁰.

La 9 mai 1915, Maria scrie o nouă scrisoare regelui Angliei, unde precizează că România de mult timp ar fi dorit să intre în relații apropiate cu Anglia. Face apoi o adeverată lecție de geografie, cu toate că știa lipsa de îndemnare al lui George când venea vorba de granițe, țări și atlase. Sunt expuse principalele cereri ale României: de a avea graniță cu Rusia pe Prut, să se rezolve situația Bucovinei și a Transilvaniei¹¹. Ion I. C. Brătianu dorea să aibă garanții ferme din

⁸ Ibidem, pp. 25-26.

⁹ Al. Tzigara-Samurcaș, *Memorii*, 2 volume, Editura Academiei, București, 1971, p.113.

¹⁰ Maria, Regina României, *Însemnări zilnice*, Editura Albatros, București, 1996, pp. 26-28.

¹¹ Ibidem, pp.29-32.

partea aliaților care cereau grăbirea tratativelor iar intrarea României în acțiune nu mai putea fi amânată.

După doi ani de neutralitate, România intră în război de partea Antantei, după ce a semnat la 4/17 august 1916, două acte: Tratatul politic și Convenția militară. Operațiunile militare ale armatei române vor începe chiar în ziua declarării războiului.

Regina Maria, urmând exemplu folosit în războaiele balcanice, împărtea hrană, dulciuri, țigări și cuvinte de îmbărbătare soldaților spitalizați. Regina devine în viziunea lui Nicolae Iorga „principalul resort moral al rezistenței cu orice preț, al rezistenței până la capăt”¹². Însăși Regina Maria recunoștea că deseori nu putea face mult pentru soldați din punct de vedere material, însă în toate cazurile prezența ei printre cei mai disperați și mai nevoiași, aducea o rază de nădejde¹³. Reușea să țină aprins în inima soldaților avântul entuziasmului iar haina sa de infirmieră a devenit un simbol. Ea înfățișa steaua speranței, raza care lumina calea soldaților, ceva viu, pentru care ei erau gata să trăiască, să lupte și să moară¹⁴.

Acum va începe mitizarea Reginei Maria. Ea va întruchipa în mitologia politică, eroul salvator care apare pe fondul unei crize. Maria era prezentă peste tot, pune în ordine triajul din gara Iașului iar din vara anului 1917 se deplasează tot mai mult pe front, vizitează tranșeele, călătoresc spre orașe ca Bacău, Onești, Roman, petrecând zile întregi în spitale. La Coțofanești se găsea cel mai mare centru de spitale „Regina Maria”, alcătuit din barăci din lemn, construite de generalul Arthur Văitoianu. Spitalul are o mie de paturi, era un centru pentru cei cu răni grave, deoarece era situate aproape de front¹⁵. În august, Averescu primește pe Regina Maria la Bacău, merg la Piatra-Neamț pentru a inspecta spitalele Crucii Roșii și Casa Franceză din Piatra-Neamț. Acum regina decorează detașamentul din batalionul de vânători de munte de la Straja¹⁶. Regina notează acest eveniment în jurnalul său: „dragii și vitejii mei soldați! Cu căștile lor, cu fețele pârlite de soare, toți îmi zâmbeau, pe rând, fericiți de a mă avea în mijlocul lor, și-si spuneau

¹² Nicolae Iorga, *O viață de om așa cum a fost*, 2 vol., Editura Universitas, Chișinău, 1991, p. 259.

¹³ Maria, Regina României, *op. cit.*, vol. 3, p.178.

¹⁴ *Ibidem*, p. 267.

¹⁵ *Ibidem*, p. 178.

¹⁶ Mareșalul Al. Averescu, *Notițe zilnice din războiu (1916-1918)*, Editura „Cultura Națională”, București, 1947, pp. 202-205.

numele satului din care erau. A fost o clipă plină de însuflețire, când simțirăm cu toții laolaltă, acea iubire aprigă, aproape evlavioasă, care ne leagă acum pe veci”¹⁷.

În vara anului 1917, soldații români sunt victorioși în bătăliile de la Mărășești, Mărăști și Oituz. Regina era mândră de ostașii săi, la fel și Regele Ferdinand. El va spune într-un ordin de zi preluat de ziarul „Neamul Românesc” că automobilele sanitare „Regina Maria” au adus neprețuite și numeroase servicii armatei. Datorită înzestrării acestor formațiuni sanitare militare, răniții au fost transportați rapid și în bune condiții de pe front. La ordinul Reginei, s-au realizat echipe sanitare de infirmiere benevole compuse din doamne și domnișoare românce care au dat probe de nemărginit devotament și înălțătoare însușiri sufletești¹⁸.

În decembrie 1917 imediat după ce Rusia dorește armistițiul, Regina Maria, notează în jurnalul ei: „sunt atât de strâns legată de țara mea încât nu-mi pot închipui o soartă a mea, o soartă care să nu fie deopotrivă cu a țării mele”¹⁹. Pe 6 decembrie 1917 ostilitățile au încetat între România și Puterile Centrale iar în 9 decembrie este semnat armistițiul. Regina Maria însă nu-și pierde curajul, spune că este o femeie care înțelege totul. Trebuie ca mereu să fiu sfătuitoarea și consolatoarea poporului meu și nimic din cele ce văd să nu mă însărcină. Trăiesc numai pentru că trebuie să-mi ajut poporul, nimeni nu m-a văzut vreodată plângând, pentru că lacrimile mele trebuie să le văd numai eu, pierderea fiului meu mă face să înțeleg și lacrimile a mii de mame”²⁰. Ziarul „Neamul Românesc” prezintă o serie de scrisori cernite de la Regina Maria către dra Fuller – o americană care cunoaște România acum în timpul războiului. Afirma că peste toto a auzit cuvinte de laudă la adresa reginei care „are un suflet nobil, plin de devotement, frumusețea ei este de un calm sufletesc, frumusețe pe care țăranii o numesc sfântă”²¹.

După semnarea păcii de la Brest-Litovsk, urmează pentru familia regală o perioadă de izolare. Se retrag la Bicaz, Maria poate să se gândească la copiii săi, îl cunoaște pe colonelul Joseph Boyle, membru al unei misiuni de transport în Rusia, un om ciudat de fascinant, dar care o va ajuta mult pe regină.

¹⁷ Maria, Regina României, *op. cit.*, vol. II, p. 266.

¹⁸ *Automobilele sanitare Regina Maria*, în „Neamul Românesc”, 28 august 1917, p. 1.

¹⁹ Maria, Regina României, *op. cit.*, p. 325.

²⁰ *Ibidem*, p. 326.

²¹ *O americană despre războiul nostru*, în „Neamul Românesc”, 23 noiembrie 1917, p. 1.

Știrile despre victoriile aliaților pe frontul de vest, ajung și în România. Curând România va reîntra în război iar generalul Berthelot telegrafiază la Paris: „România este din nou în război cu Germania înaintea semnării armistițiului. Astfel ea este astăzi pe deplin un membru al Antantei”²². Împreună cu ordinal de mobilizare, regale a emis o proclamație prin care dădea germanilor 24 de ore să părăsească țara.

Regina a sosit la Iași în ziua armistițiului, 11 noiembrie 1918, fără să știe că în onoarea ei se pregătise o primire deosebită. Ministrul francez Saint-Aulaire a decorat-o pe Regină cu Crucea de Război, adică este decorată ca un soldat. Regina plânge de emoție iar lumea o aclamă²³. În decembrie 1918, primește de la baronul Carlo Fosciotti o medalie de aur italiană pentru „buna activitate”, trimisă de însuși regale Italiei²⁴.

Doar Constantin Argetoianu notează în memoriile sale că în 1918 este singurul an în care nu a felicitat-o pe regină. El consider că anul 1918 a fost pentru regină un an de grele încercări, adică „să renunțe la visul de a juca un rol mare”, singura putere care a reușit să o susțină în timpul războiului. Se văzuse aclamată împărăteasa tuturor românilor și au venit zile grele în care a fost amenințată să nu mai fie nimic, nici măcar sora sau mama răniților, în alb îmbrăcată și cu crinul în mână, căci nu mai erau răniții²⁵. În tonul său caracteristic, Argetoianu spune că o dată cu începerea negocierilor pentru pace, regina este părăsită de toată „ceata ei de prieteni străini, de lume măruntă și fără valoare dar peste care domnea, care se târa la picioarele ei și fără de care nu-și mai găsea echilibrul de zeită atotputernică”²⁶.

La Iași se prezintă o delegație a românilor bucovineni condusă de Iancu Flondor pentru a prezenta lui Ferdinand Actul Final; ei sunt primiți cu mare bucurie de oficialitățile și publicul român. Regele Ferdinand emoționat acceptă cu bucurie Actul Unirii cu Bucovina cu patria mamă. Această delegație va însoții familia regală în București; revenirea lor triumfală a fost amânată deoarece germanii aruncaseră în aer toate podurile din jurul capitalei. Sărbătorirea are loc la 1 Decembrie 1918.

²² Guy Gauthier, *Missy, Regina României*, Editura Humanitas, București, 2000, p. 227.

²³ N. Iorga, *Memorii (1917-1920)*, Editura „Națională” S. Ciornei, București, 1921, p. 104.

²⁴ Maria, *Regina României, Însemnări zilnice*, Editura Albatros, București, 1996, p. 20.

²⁵ C. Argetoianu, *Memorii*, vol. V, Editura Humanitas, București, 1995, p. 154.

²⁶ *Ibidem*, pp. 155-157.

Numeiroși participanți la eveniment au surprins momentul intrării Regelui Ferdinand și a Reginei Maria în capitală. Sabina Cantacuzino²⁷ a surprins în memoriile sale sosirea familiei regale în București: „regele și regina în albastru cu căciulile mari de blană (...) lumea cutreieră străzile, cunoștințele se opreau și se felicitau. O fericire generală de nedescris, prânzurile, dejunurile se urmau fără încheiere”²⁸.

La rândul său, profesorul Al. Tzigara-Samurcaș, care a fost prefect al capitalei în timpul ocupației germane, însăși în jurnalul său, modul cum a decurs revenirea familiei regale în București: „de la fereastra Palatului Regal al cărui reprezentat eram încă am asistat la întreg alaiul. Precedat de muzicile militare venea mândru suveranul călare, având la dreapta pe generalul Berthelot iar la stânga pe regină în amazoană, alături de principale Nicolae. Urmau trupele române, franceze, engleze, fiecare cu muzicile respective. Impresionante erau mănușchiurile de drapele ale victoriilor cu așa mareț sfârșit”²⁹.

Iată cum Regina Maria a României la peste patruzeci de ani și-a croit un drum în această țară necunoscută ei, pe care destinul i-a sortit-o. „Este femeie, este mamă, nimeni nu-i mai contestă rangul, libertatea, felul de a împăca această libertate cu simțul datoriei”³⁰

²⁷ Sabina Cantacuzino este al doilea copil al familiei Ion și Pia Brătianu, născută la 4 iunie 1863, căsătorită în 1885 cu doctorul C-tin Cantacuzino. În timpul ocupației germane este întrenată la Mănăstirea Pașarea, timp de nouă luni.

²⁸ Sabina Cantacuzino, *Din viața familiei Ion I. C. Brătianu*, vol. II, Editura Albatros, București, 1996, pp. 20.-204.

²⁹ Al. Tzigara-Samurcaș, *op. cit.*, pp.234-235.

³⁰ Guy Gauthier, *op. cit.*, p. 106.

Regina Maria

Regina Maria, îngrijind răniții de pe front

IMPRESII DE LA MALUL MĂRII

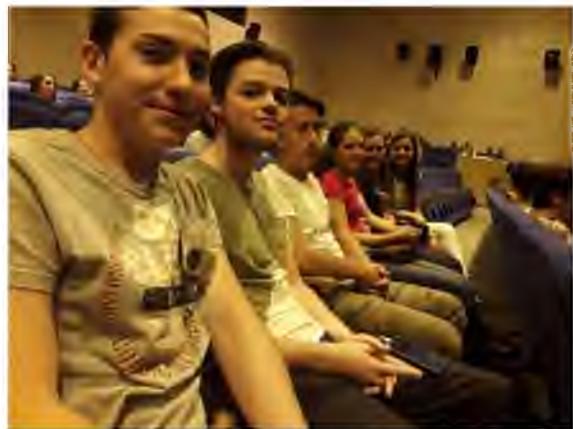
**eleva Ursache Georgiana, clasa a X-a B1
coordonator, prof. Cristina Mitrofan**

Experiența plăcută pe care am trăit-o la etapa națională a Concursului de chimie „Petru Poni” de la Constanța (8-11 iunie 2018) m-a ajutat foarte mult în dezvoltarea mea personală și profesională. Am avut ocazia să cunosc persoane minunate, care și-au găsit un loc special în inima mea, iar rezultatul obținut a dovedit temeinicia muncii depuse de echipa elev-profesor.

Partea teoretică s-a desfășurat la Colegiul Tehnic „Miron Costin”, iar cea practică la Colegiul Tehnic „Dimitrie Leonida”. Spiritul de organizare de care au dat dovadă gazdele a reușit să ne surprindă în mod agreabil pe toți. Acestea au putut îmbina utilul cu plăcutul, punându-ne la dispoziție în fiecare zi de concurs mijloace de transport cu ajutorul cărora am putut vizita localitatea. Am văzut locuri tare frumoase (cum altfel, atâta timp cât eram într-un oraș aflat pe malul Mării Negre, unde a fost exilat poetul latin Ovidiu), iar cel mai mult m-a impresionat spectacolul de la Delfinariu. Nu am mai văzut niciodată aşa spectacol captivant!

Emoțiile și-au făcut simțită prezență. Înainte de aflarea rezultatelor, atmosfera era una foarte tensionată, însă toate emoțiile au fost uitate după aceea, fiind înlocuite de fericire. În seara în care a trebuit să ne calculăm media, aflând că o să iau mențiune, am fost extrem de fericită. Dar această fericire nu ducea spre mândrie, ci era de fapt mulțumire sufletească. Eram mulțumită că efortul meu a fost încununat de succes și că, astfel, răsplăteam și munca asiduă de mai mult de trei luni a doamnei profesore de chimie Maria-Cristina Mitrofan.

Trăgând linie și adunând, pot spune că această experiență, pe care am trăit-o intens vreme de patru zile, a devenit deja o poveste pe care nu o voi uita: „A fost odată ca niciodată etapa națională a concursului de chimie Petru Poni...”.

LIMERICKS

**elev Stoleru George-Alexandru, clasa a XI-a A3
coordonator, prof. Luminița Stupu**

Definition –A **limerick** is a humorous poem consisting of five lines. The first, second, and fifth lines must have seven to ten syllables while rhyming and having the same verbal rhythm. The third and fourth lines only have to have five to seven syllables, and have to rhyme with each other and have the same rhythm.

Examples

“There once was a girl Selina,
who wanted to be a ballerina.
She went on her toes,
and broke her nose.
Then she became cleaner.”

“Hickory, dickory, dock,
The mouse ran up the clock.
The clock struck one,

And down he run,
Hickory, dickory, dock.”

“Little Miss Muffet
Sat on a tuffet,
Eating her curds and whey;
Along came a spider,
Who sat down beside her
And frightened Miss Muffet away.”

CASCADA BUCIAŞ

**eleva Sandu Andreea, clasa a IX-a C2
coordonator, prof. Rusu Georgeta**

În România, peisajul geografic, compoziția faunistică și floristică au suferit modificări datorită influenței omului. Cu toate acestea, există unele arii mai mult sau mai puțin restrânse, unde

componentele mediului natural s-au păstrat într-o măsură mai mare, permitând supraviețuirea unor animale sau specii de plante.

Un astfel de exemplu de arie naturală protejată este Rezervația Naturală Bucias, cu chei și cascade, ce se întinde pe o suprafață de 471 ha. Este o rezervație peisagistică, una din cele mai importante obiective din Moldova. Se situează la poalele Măgurii Cașinului, în nord-vestul Munților Vrancei (subunitate a Carpaților de Curbură), la 25 km de municipiul Onești.

Pârâul Buciaș este affluent de stânga al râului Cașin. Pe valea acestui pârâu, se află două cascade de o frumusețe rară. Pornind de la cantonul silvic Buciaș, spre amonte, pe valea acestui pârâu, după doar 40 de minute (2,5 km) ajungem la cea mai mare și frumoasă cascadă din județul Bacău, cascada Buciaș. Ceea ce o deosebește de alte rezervații naturale este faptul că în această zonă s-a instalat natural capra neagră, animal protejat prin lege în țara noastră, fiind una din cele mai valoroase specii aparținând faunei din România.

Zona are potențial turistic, iar drumul forestier de la Scutaru la cabana este acceptabil și practicabil chiar și cu o mașină de gardă mai joasă .

Bibliografie

1. Mohan, G. (2006), Parcuri si rezervatii natural din Romania, Editura Victor, Bucuresti
2. Primark R.B., (2002), Conservarea biodiversitatii biologice, Colectia Eco Terra, Ed. Tehnica, Bucuresti
3. <http://onestiul.ro/cascadele-buciasului/>

SPUNE „NU” DROGURILOR

**elev Sasu Tudor ,clasa a X-a A2
coordonator, prof. Irina Boicu**

Anturajul, grupul de apartenență cu care te vezi zilnic, cu care mergi să te distrezi la club pot avea influențe mai mari ca educația primită de la familie acasă sau prin intermediul școlii.

Gradul de influențare și de manipulare la această vârstă este foarte mare, dar o atitudine critică, bazată pe deținerea de informații, te poate ajuta să anticipatezi repercusiunile unui comportament neadecvat, determinându-te să nu te expui la el.

Cunoașterea efectelor nocive ale drogurilor te poate determina să nu începi să le consumi. Ele produc dependență fizică și psihică și se asociază cu afecțiuni organice și psihice care, în timp, determină moartea. Cercetările realizate în Statele Unite, dar și în Europa, demonstrează consumul în proporții din ce în ce mai mari de droguri în rândul tinerilor.

Este vorba atât de drogurile legale: cafea, țigări, alcool, dar și de cele ilegale. Acestea din urmă sunt extrem de periculoase, iar persoanele care le consumă își pregătesc terenul pentru o moarte lentă și dureroasă. Este un deziderat să ai o viață complet sănătoasă dar, în numite limite poți încerca să o faci să fie cât mai sănătoasă, pentru că de ea depinde starea ta de bine. Poți să alternezi o noapte petrecută la club unde există foarte mult fum de tigară cu o zi de relaxare la sală și o alimentație naturală. În felul acesta, mai echilibrezi balanța.

Nu te lăsa influențat de scurtele momente de placere pe care îți le oferă drogurile, pentru că ele sunt succestate de o dependență fizică și psihică chinuitoare. O să expun cele mai consumate droguri pentru a atenționa încă o dată asupra efectelor acestora în plan fizic și psihic.

Marijuana, canabisul sau hașișul sunt extrase din cânepa indiană. Consumatorul de marijuana se simte relaxat, tihnit, încrezător în forțele proprii și creativ. Este doar un efect temporar urmat de o dependență necontrolată.

Amfetaminele sunt produse tot în laborator și sunt considerate medicamente „excitante”, cei care le folosesc se simt plini de energie. Aceste medicamente accelerează reacțiile chimice ale organismului, producând energie, de aceea consumatorul dorește să mai ia o doză, devenind astfel dependent.

Halucinogenele reprezintă o categorie variată de droguri. Unele sunt naturale, cum sunt cele din „ciupercile magice” și mescalina din cactusul „peyote”, iar altele sunt create în laborator ca

acidul lisericic dietilamid (LSD-ul). Aceste droguri au efecte dramatice asupra conștiinței, simturilor și percepției consumatorului, care are halucinații puternice după consum. Cea mai mare parte a halucinogenelor nu crează o dependență fizică serioasă, dar provoacă o toleranță în organism ducând la moartea consumatorilor. Folosirea pe termen lung a XTC-ului, de exemplu, conduce la lezarea anumitor zone ale creierului, răspunzatoare de gândire și memorie.

Opiaceele (opiul, morfina și heroina) se obțin dintr-o specie de mac numită opiu. Acestea provoacă stări temporare de amorțeală, liniște, exaltare. Sunt foarte puternice și periculoase provocând rapid toleranță în organism și dependență fizică. O supradoză poate ucide. Abstinența se realizează sub supraveghere medicală, iar urmările sunt neplacute: friguri, crampe, grețuri, transpirație.

Cocaina este un praf alb, extras din frunzele plantei coca și îl face pe consumator alert și plin de energie. Ca și efecte: halucinațiile, teama și paranoia.

Efectele drogurilor asupra Sistemului Nervos sunt diferite. Unele inhibă activitatea acestuia: opiumul, morfina, heroina, barbituricele, benzodiazepinele; altele o stimulează: cocaina, crack-ul, khat-ul, amphetaminele, iar altele alterează starea de conștiință: cannabisul, LSD-ul, fencyclidina etc.

Nici nu trebuie să reții toate aceste delalii, pentru că esența contează, iar acesta este că drogurile îți schimbă viața în mod negativ îndreptându-te spre o moarte chinuitoare.

Asadar, spune **NU** drogurilor!

PRIX DE LA FRANCOPHONIE 2018

**elevii: Cozneac Elena - Evelyn, cls. a X-a C2
și Tinei Ștefan, clasa a XI-a A1
coordonator, prof. Ana-Mirela Băncilă**

Concursul PRIX DE LA FRANCOPHONIE 2018 - Eysines, France, ediția XXI, concurs de creație cu temă liberă, la alegerea elevilor, în acord cu specificul vîrstei și tematicile generale ale adolescenței, a avut loc în data de 2 februarie. Anul acesta Școala noastră a fost reprezentată de

elevii Cozneac Elena-Evelyn, clasa a X-a C2 și Tinei Ștefan, clasa a X-a A1, care au ales ca temă a compozițiilor *respectul*.

”Le respect

Le respect est comme un sentiment. Le respect c'est quelque chose unique. Ce sentiment est important non seulement pour te respecter toi-même, mais aussi pour ceux qui t'entourent.

Si vous ne vous respectez pas, vous ne pourrez jamais respecter qui que ce soit. Le respect signifie se découvrir soi-même, découvrir ses talents, faire confiance à ce que l'on fait et ne pas être vaincu. C'est comme ça que j'ai découvert mon talent pour le français.

J'étais en cinquième classe, il y a plusieurs années. J'étais une personne très émotive et je ne me faisais pas confiance dans ce que je disais et faisais. Je ne me connaissais pas du tout. J'avais une madame professeur de français qui m'était très chère. Elle était une personne très compréhensive et ouverte qui t'aidait dans n'importe quelle situation. Elle était toujours avec nous, près de nous. Je l'ai revue il y a deux ans. J'étais dans la ville, je suis allé au magasin. Je l'ai aperçue devant moi et je me suis dirigée vers elle. Elle m'a demandé comment allait ma vie, comment je me débrouillais à l'école, surtout au français. Elle était très heureuse pour moi.

Et pour cela je la remercie de tout mon cœur!

Cozneac Elena-Evelyn”

”Mon grand-père

Je me souviens mon grand-père qui se tenait près de la délabré poêle et qui me demandait „Que penses-tu du respect ?” et je ne savais pas quoi répondre, mais je pense que j'ai compris maintenant.

Une grande partie de notre vie est basée sur un principe que nous pouvons nourrir ou que nous pouvons aussi perdre à travers les actions que nous faisons, cela s'appelle Respect. Le respect peut être expérimenté n'importe quand, n'importe où, si nous le possédons. Pour que le respect soit l'un de nos traits moraux, il doit être enseigné, poli et fini jusqu'à ce que nous devenions un avec lui. Une grande partie de notre formation sur le Respect est dispensée par nos parents qui ont un impact énorme sur notre développement et sur la formation de la base de caractère que nous aurons tout au long de notre vie. A partir du moment où nous ne dépendons plus des parents est notre choix si nous voulons ou ne voulons pas respecter.

La grande question quand il s'agit de Respect est S'ils ne me respectent pas, pourquoi les respecterais-je?. Voici un autre composant important qui est la fierté. Si nous pouvons, ou ne pouvons pas, soutenir et rejeter ce sens du moment est une énigme, mais nous pouvons toujours essayer d'être au-dessus des autres, même si parfois cela semble impossible.

Le respect doit être doux, sublime, apparemment inexistant, mais d'une importance énorme pour ceux qui nous entourent, indépendamment de la race, de la langue, du tempérament ou de l'apparence, mais seulement de la volonté de chacun. Il peut nous aider dans de nombreuses situations sociales, ajoutant à l'impression que les gens ont à notre sujet et prouvant ainsi une certaine classe.

Chez les jeunes, le respect est un terme très rare, souvent falsifié à des fins différentes, mais le respect véritable et le respect forcé sont deux éléments totalement opposés. Tout ce dont nous avons besoin pour combattre le mal, le mépris et la concurrence continue et engouée, c'est le respect, parce que quiconque ne respecte pas la vie ne la mérite pas.

C'est ce qu'on appelle le respect, comme l'a dit un grand écrivain roumain, en se référant à l'industrie roumaine, il est présent, mais il manque complètement.”

Tinei Ştefan

DRAGĂ EMINESCU!

eleva Poenariu Andreea, clasa a XII- a C1

coordonator, prof. Elena Cheșches

Oh, tu, Eminescu! Cel ce ești mare poet,
Ce ne-ai uimit cu ale tale vaste lucrări
Tot mereu, până ți-ai dat ultimele suflări,
Îmi poți dezvălu un mic secret mare?
Rămâne doar între noi doi.

Rămân adeseori fără inspirație.
Intru-n lumea mea plină de emoții goale,
În jur doar perete albi de mărimi colosale
Și-mi pierd subit răgazul de a mai încerca.
Nu știu ce-aș mai putea face...

Te rog, răspunde-mi la o mică întrebare:

Am auzit cândva că pe cel numit poet

Nu îl poți atinge, căci este un om Șiret...

Doar atingându-l, te poate fura imediat.

Ah, nu! Nu din buzunare!

“Poetul ca și soldatul”, Știi ce vreau să zic?

Se spune că aceștia nu au viață proprie;

Gânduri, sentimente, idei, doar le copie

De la cei ce au trăit, l-au atins... i-a simțit.

Li s-a imprimat amprenta.

Oh, tu, Eminescu! Cel ce ești mare poet,

Câte emoții ai furat? Câte-ți aparțin?

Spune-mi, vreau să știu! Nu vreau să mai trăiesc în chin!

Trebuie să joc și eu rolul soldatului

Pentru a fi un bun poet?

MIHAI EMINESCU ȘI ION CREANGĂ

– O PRIETENIE LEGENDARĂ

eleva Albu Adina, clasa a X-a B2

coordonator, prof. Mirabela Iștoan

Poporul român are mulți scriitori și poeți valoroși. Ei au scris povestiri și poezii deosebit de frumoase, citite de oameni mari și de copii, cu mare plăcere și bucurie. dar dintre toți

scriitorii care au trăit până acum mai bine de un veac, pe doi trebuie să-i cunoașteți și să-i iubiți din toată inima....

Unul se numește Ion Creangă, iar celălalt, Mihai Eminescu. Și cred că o să-i țineți minte pentru că Ion Creangă a scris o poveste minunată plină de haz, cu *Harap-Alb*, cu *Gerilă*, cu *Flămânzilă*, cu *Pasări-Lăți-Lungilă*; tot el a povestit multe întâmplări pline de năzdrăvăni ori duioase din vremea copilăriei și a tinereții lui. Mihai Eminescu a scris și el o poveste încântătoare cu „Făt Frumos din Lacrimă”; dar mai ales e autorul unor poezii neîntrecut de frumoase. Acești doi mari scriitori au fost foarte buni prieteni, se sfătuiau, își citeau unul altuia poveștile ori poezile, discutau despre cărțile citite și despre câte se întâmplă în lume, se iubeau și se respectau cum nu se mai află. Ceasuri întregi le petreceau împreună, tot vorbind și sfătuind.

O prietenie rămasă în istoria literaturii. De ce? Pentru că doi oameni culți sunt mereu pe aceeași lungime de undă, au un drum comun și, deși diferiți, se completează perfect într-un întreg. Între dânsii, Eminescu și Creangă își spuneau „bădiță”, așa, ca o dezmembrare: „bădiță Ioane”, „bădiță Mihai”. Bădiță Ion era om voinic, corpulent, cu ochi pătrunzători, deosebit de vioi, de ageri. Purta barbă, iar părul îi era des și cam aspru; vorba lui era toată plină de tâlc, de înțelesuri adânci și adesea încărcată de haz, chiar și atunci când povestea lucruri nu prea vesele. Știa de minune să facă haz de necaz. Era ceea ce se cheamă un povestitor iscusit, fără pereche de iscusit. În preajma lui nu și se ura niciodată. Să tot stai și să-l asculti, să-l asculti cum depăna firul fără capăt al celor mai minunate și mai năstrușnice povești și povestiri.

Eminescu, bădița Mihai, avea o cu totul altă fire: era mai tăcut, mai gânditor și, de multe ori, chiar trist. Frumos cum rar se află: smead la față, cu păr negru, bogat, cu ochi mari, adânci, melancolici, cu zâmbet bun, cu glas plăcut, melodios, cald și bland, cumpănit, mânăios, când vorbea despre lucruri frumoase și furtunos când povestea fapte săvârșite de oameni răi și netrebnici.

Au umblat ei mult în plimbare prin sate, pe dealuri prin frig. Au urcat chiar la Cetatea Neamț, aşa după cum s-au scăldat în Ozana, râul cel limpede care trece prin satul Humulești. Seară, întorși acasă s-au așezat pe prispă și au urmat neîntreruptele lor povestiri. Sora lui Creangă le-a adus câte o strachină de lapte cu mămăliguță caldă și i-a poftit să ospăteze, zicându-le: „mâine o să vă tai câte un pui și o să vi-l frig la frigare cu mujdei de usturoi”... Când au terminat ospățul amurgenă, zarea dinspre asfințit lucea portocalie și roșie. Vaca rumega liniștită în ocol. Găinile se culcaseră sub pătul. rândunelele șopteau câte un ciripit către puișorii din cuib. Pe drum trecea arareori câte un om întârziat în câmp. Stelele începeau să licărească pe bolta înaltă a cerului, ca niște scânteiuțe de aur.

Învăluit în frumusețea firii, cuprins de duioșirea amintirilor, Creangă a îndreptat povestirea spre întâmplări din viața lui zicând: „nu știu alții cum sunt, dar eu, când mă gândesc la locul nașterii mele, la casa părintească din Humulești, la stâlpul hornului unde lega mama o șfară cu motocei la capăt, de crăpau mâțele jucându-se cu ei, la prichiciul vetrici cel humuit de care mă țineam când începusem a merge copăcel....”

„Și mama, care era vestită pentru năzdrăvăniile sale, îmi zicea cu zâmbet uneori, când începea a se ivi soarele dintre nori după o ploaie îndelungată: <<ieși, copile cu părul bălan afară și râde la soare, doar s-a îndrepta vremea.>> Și vremea se îndrepta după râsul meu.”

Eminescu îl asculta vrăjit. Când Creangă a terminat vorba, el a zis cu hotărâre: „Bădiță Ioane, mă supăr tare pe matale, dacă nu scrii aceste amintiri. Ele ar putea alcătui cea mai atrăgătoare carte de povestiri în limba română, s-o citească și cei mici și cei mari.” Ascultând sfatul prietenului său drag și al altora, Ion Creangă a scris minunatele sale „Amintiri din copilărie”.

Nu peste multă vreme, Mihai Eminescu l-a invitat pe Ion Creangă la casa părintească din Ipotești: „Să vezi, bădiță Ioane, că și la mine în sat sunt frumuseți vrednice de admirat.”

Și, în adevăr, poetul a avut dreptate. Povestitorul, bădița Ion, a văzut multe pe dealurile Ipoteștilor: satul cu case bine construite, livezi, iazuri bogate în pești și raci, ape cu multe

izvoare, păduri de fag și plop, tei înfloriți și stoluri de păsări cântătoare. Înserarea i-a prins într-un pâlc de pădure, stând jos pe iarbă și povestind, ca de obicei. Mai ales guralivul bădița Ion povestea. Eminescu îl asculta zâmbind, uitându-se, din când în când, după câte o pasăre, spre locul de unde murmura izvorul ori spre cerul unde înfloreau stelele și răsărea luna.

Când Ion Creangă a terminat o povestire hazlie, cum numai el știa să ticluiască, Eminescu a râs cu mare poftă. Apoi, între dânsii, s-a lăsat un moment de tăcere. Era rândul bădiței Mihai să povestească, aşa cum obișnuiau ori de câte ori se aflau împreună. După mai multe clipe de tăcere, Eminescu a grăit încet și rar, măsurat, ca o mărturisire de taină, dar descriind, poetic, ceea ce se petrecea în jurul lor, în acea fermecătoare înserare de vară:

„SOMNOROASE PĂSĂRELE...

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund în rămurele –
Noapte bună!

Doar izvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace;
Dorm și florile-n grădină –
Dormi în pace!

Trece lebăda pe ape
Între trestii să se culce –
Fie-ți îngerii aproape,
Somnul dulce!

Peste-a nopții feerie
Se ridică mândra lună,
Totu-i vis și armonie
– Noapte bună!”...

Bădiță Mihai, te rog, mai spune o dată poezia asta, s-o învăț și eu” , a zis Ion Creangă. După ce a ascultat și așoptit și el, o dată cu Eminescu, bădița Ion s-a ridicat de jos și și-a îmbrățișat prietenul: „Minunat! Ești un poet genial, bădiță Mihai!” „Nu știu cum sunt eu, dar știu că mata, bădiță Ioane, ești un povestitor fără pereche.”

Noi români, care ne desfățăm, de mai bine de un veac, cu cele scrise de Ion Creangă și Mihai Eminescu, spunem că amândoi au avut dreptate.

BIBLIOGRAFIE

1. Dumitru Almaș, *Povestiri istorice*, Ed. Didactică și Pedagogică, partea a treia;
2. Călinescu G., *Viața lui Mihai Eminescu*, București, 1966.

CARTEA DE CARE M-AM ÎNDRĂGOSTIT

**elev Dumitru Nicolai, clasa a X-a A3
coordonator, prof. Raluca Gâdioi-Călinescu**

Cartea de care m-am îndrăgostit la prima vedere, nu este o carte oarecare. Este o carte specială, mai ales pentru mine. Este o carte ingenioasă, se numește “Tuning Auto, cum să-ți modifici mașina cu bani puțini” - autor, I Chesaru. A fost dragoste la prima vedere. Imediat ce am găsit-o pe Internet am știut că vreau să o răsfoiesc, să îi simt mirosul și să îi citesc paginile pline de informații care pentru unii probabil nu sunt importante, însă pentru mine sunt totul.

Sunt mulți oameni care nu înțeleg iubirea și pasiunea pentru automobile, însă aceasta este una dintre cele mai frumoase pasiuni. Visul ca poti să îți creezi ceea ce dorești tu din tablă, folosind doar un ciocan și puțină creativitate, este ceva uimitor. Totul, absolut totul este în această carte. Poate că nu este ficțiune, romantism sau ceva mai interesant, dar este visul oricărui pasionat. Conține informații despre raliuri, concursuri și după cum spune și titlul, cum să îți modifici propria mașină cu bani puțini. Cartea asta... m-a făcut să mă îndrăgostesc atât de tare de subiectele ei încât am reușit să o termin în nu mai puțin de șase ore de citit, o sută șaptezeci de pagini și multe informații. După ce am terminat-o, asta nu m-a oprit să o citesc în continuare. Am continuat să citesc fiecare subiect, să învăț și cele mai mici lucruri care puteau fi explicate de către marii profesioniști ai raliurilor, curselor și evenimentelor cu tematică auto.

Poate nu mă credeți dar, miroslul cărții te transportă cu imaginația direct pe podium, simțindu-te precum un învingător care tocmai a ieșit pe locul unu la un concurs de raliu, unde și-a riscat viața pentru a scoate cel mai bun timp dintre toți. Cu cât răsfoiești mai mult această carte, cu atât mai mult vei simți cum și se face pielea palmelor precum ar fi pe un volan aftermarket, conceput special pentru "sporturile extreme", din piele alcantara, fin la atingere și mai comod decât o pernă din fulgi. Cititul acestei cărți, te teleportează direct în garaj, cu o cheie fixă în mâna

dreaptă și cu cartea în mâna stângă, încercând fiecare secret din competiții care este scris pe hârtie pe propria mașină, pas cu pas.

Chiar dacă nu este un best seller, această carte este o surpriză care poate transforma orice pasionat într-un copil mulțumit, bucuros că are șansa să se joace cu jucăriile lui, în mărime naturală.

ITINERAIRES FRANCOPHONES - L'ITALIE

**eleva Lenghen Daria Valeria, clasa a XI-a C2
coordonator, prof. Camelia-Beatrice Savin**

L'Italie a la forme générale d'une botte, d'une superficie totale de 301 263 km².

Elle constituée d'une partie continentale, péninsulaire et insulaire, dont les trois principales îles sont la Sicile (qui aurait la forme d'une tête de crocodile), la Sardaigne et l'Île d'Elbe.

Rome est la capitale de l'Italie depuis 1871.

Le climat en Italie. D'une région à une autre, le climat est varié : montagnard au niveau des Alpes, méditerranéen dans la péninsule ou subtropical humide dans le nord et l'est de la plaine du Pô. Le climat devient de plus en plus sec vers le sud et sur la façade orientale de la botte. Si les hivers sont assez froids dans le nord, ils sont doux dans le centre et dans le sud. L'été est chaud partout et très sec dans les régions méditerranéennes, qui sont souvent marquées par des pluies assez importantes en automne. Les températures, comparables à la Grèce ou à l'Espagne peuvent dépasser les 40° dans le sud. Le climat est lié au relief.

Les attractions touristiques à Rome.

La Fontaine de Trevi la plus belle fontaine et la plus spectaculaire de Rome. Des millions des personnes la découvrent chaque année et jette des pièces de monnaie, en espérant que le mythe devienne réalité.

Le célèbre Colisée, l'arène où se déroulaient les combats de Gladiateurs sous l'Empire. Le Colisée, à l'origine amphithéâtre Flavien est situé dans le centre de la ville de Rome.

Venise est une ville portuaire du nord-est de l'Italie, sur les rives de la mer Adriatique. Elle s'étend sur un ensemble de 118 petites îles séparées par un réseau de canaux et reliées par des ponts. La ville est aujourd'hui célèbre pour ses canaux — notamment le Grand Canal — et ses gondoles, ses nombreuses églises, la place Saint-Marc, le palais des Doges le Pont des Soupirs, sa Biennale ainsi que son carnaval.

La tour de Pise est le campanile de la cathédrale Notre-Dame de l'Assomption de Pise, en Toscane. Mondialement connue, elle est un des symboles de l'Italie et l'emblème de la ville de Pise. Sa célébrité vient notamment de son inclinaison caractéristique apparue très rapidement pendant sa construction, du fait qu'elle ait été édifiée sur une plaine alluviale.

Le Vatican, en forme longue l'Etat de la Cité du Vatican est un pays d'Europe. Il s'agit du support territorial du Saint-Siège enclavé dans la ville et capitale italienne de Rome. Le Vatican est la représentation temporelle du Saint-Siège et de l'ensemble des institutions de l'Eglise catholique romaine.

Le pape est le chef du spirituel et du temporel, disposant du pouvoir absolu.

La chapelle Sixtine est l'une des salles des palais pontificaux du Vatican. La chapelle doit sa célébrité à son exceptionnelle décoration peinte, réalisée par les plus grands artistes de la Renaissance parmi lesquels Michel-Ange, Le Pérugin, Sandro Botticelli, Domenico Ghirlandaio, Cosimo Rosselli et Pinturicchio.

Le Vesuve ou mont Vésuve est un volcan italien d'une altitude de 1 281 mètres, bordant la baie de Naples, à l'est de la ville. Il s'agit du seul volcan d'Europe continentale à être entré en éruption durant les cent dernières années, même s'il est actuellement en sommeil ; sa dernière éruption date de 1944. Il est à l'origine de la destruction des villes de Pompeï, Herculaneum, Oplontis et Stabies.

Carnaval. Carnaval est célébré dans toute l'Italie mais certaines villes sont particulièrement reconnues pour cette fête comme Venise, Viareggio, Ivrea, Cento, Gambettola, Satriano et Acireale. Le carnaval de Venise est une fête remontant au Moyen Âge. Les premières mentions de cette fête ont été enregistrées en 1268. Le Carnaval commence 10 jours avant le mercredi des Cendres et se poursuit jusqu'au Mardi gras.

Le carnaval de Venise est une fête traditionnelle italienne remontant au Moyen Âge. Les couleurs, les formes, les costumes et les masques sont au rendez-vous. Les masques et costumes

garantissent l'anonymat, il est même possible de mentir sur sa classe sociale, son sexe, sa religion.

Cuisine italienne. La cuisine italienne se caractérise par la variété des produits utilisés, ainsi que par une grande diversité régionale. Elle repose essentiellement sur le régime méditerranéen fait de produits frais, mais aussi d'éléments n'en faisant pas partie, comme les fromages ou la charcuterie ou des plats classiques comme la pizza napoletana, les pâtes à la bolognaise ou un délicieux tiramisu, mais on a vite la tête qui tourne en se rappelant immédiatement la qualité des produits des terroirs piémontais, de la vallée d'Aoste, de l'originalité de la cuisine venitienne et frioulane, du charme puissant de la cuisine populaire romaine, de la richesse lombarde, des saveurs méridionales calabraises, siciliennes, sardes, des Pouilles , ainsi que de nombreuses autres régions.

Pizza

Du fromage

Lasagne

Les pâtes

L'Italie est un pays de vins et de fromages varies, ainsi que de nombreuses autres productions traditionnelles (truffe blanche du Piémont, grana padano, jambon de Parme et de San Daniele, riz de Vercelli, grappa). L'huile d'olive est la base de la cuisine italienne, café italien et les gelati (glaces) font partie de cet art culinaire.

Pourquoi visiter l'Italie ? L'Italie n'est pas un pays très grand, mais il recèle une myriade de trésors, qui méritent qu'on y revienne plusieurs fois.

COMORI DE CUNOAȘTERE ÎNTR-O COCHILIE

**eleva Obritenschi Beatrice, clasa a XII-a C2
coordonator, prof. Mihaela Bucă**

Am discutat cu oameni de știință și am aflat câte ceva despre melc. Aș vrea să împărtășesc cu fiecare dintre voi!

Biologul spune:

- Melcul este un organism adaptat la mediul acvatic și terestru. Are corpul moale, de obicei apărat de ocochilie răsucită în spirală. Are la cap patru tentacule sensibile. Deplasarea este lentă, prin târâre cu ajutorul piciorului. Este un consumator de ordinul I, nutriția este fitofagă, hrana de bază fiind frunzele. Unele specii sunt hermafrodite. Depun ouă în pământ (cei terestri) iar din ouă se dezvoltă melci cu cochilia transparentă.

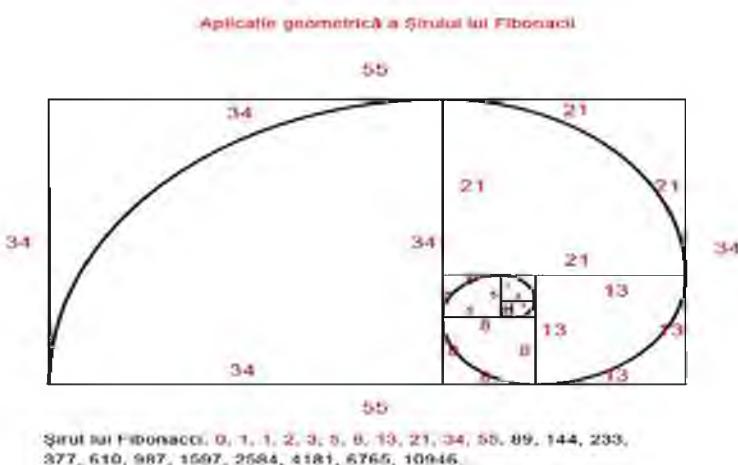
Chimistul spune:

- În general cochilia este alcătuită din 3 straturi principale, primul ce conține un compus organic numit conchiolin, cel de-al 2-lea strat conține 3 straturi de carbonat de calciu cristalin

(98-99%) pe o structură organică. Stratul aflat la interior este cunoscut drept sidef, fiind întâlnit mai ales la moluștele marine.

Matematicianul spune:

- Cochilia melcului poate fi considerată una dintre modurile de transpunere în natură a șirului lui Fibonacci. Fiecare element al șirului se obține prin adunarea ultimilor 2 termeni predecesori: „0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, 610, 987, 1597...” Împărțind fiecare element la predecesorul său se obține numărul $\phi=1,61803$ (începând cu al 14-lea element). Acest număr este considerat încă din antichitate numărul de aur sau raportul de aur.

Melcul a inspirit **Si** scriitori!

- „Melcul prost, încetinel.../ Din ungher adânc, un gând/ Îmi șoptea că melcul blând”... Ion Barbu (După melci)

„Melcul și-a astupat bine ochii/ Cu ceară,/ și-a pus capul în piept/ și privește fix în el.”
Marin Sorescu (Melcul)

„Furnicuțo, zice melcul,/ Nu-i mai judeca pe toți./ Ia-ți și tu căsuța-n spate/ Și aleargă dacă pot!” Emilia Plugară (Melcul și furnica)

Există și proverbe și ghicitori despre melci!

- „A merge cu pași de melc”, „Are coarne, dar nu-mpunge,/Și pe lenești îi ajunge!/Ce-o fi oare,/ Poți ghici?”, „Casa mare-și duce-n spate,/ Pe tălpici adevărate,/ Iar pe unde trece lasă/ Fir de-argint și de mătăsa.”

Există și o zi a melcilor!

- Zilele melcului se organizează anual la Teliu (Brașov), în luna mai, deoarece în această localitate există aproximativ 20 de ferme de creștere a melcilor. Evenimentul constă în organizarea unui târg de agricultură tradițională și agricultură ecologică în cadrul căruia sunt prezentate produse tradiționale alimentare și meșteșugărești. Își la Iasi s-a realizat un festival al melcilor unde, pentru că umorul nu ne părăsește, s-a organizat și un cros al melcilor, fiind premiat cel mai rapid melc.

Gurmanzii apreciază mult melcii!

- Carnea de melc este o carne slabă în grăsimi și bogată în proteine, ceea ce o face excelentă pentru oamenii care vor să mănânce sănătos. Există multe preparate din melci, cum ar fi: melci la cuptor în sos de unt aromat, supă de melci, melci rasol, salată de melci, melci cu cartofi egipteni, paella cu fasole și melci, omletă cu carne de melci, melci cu orez, melci cu unt.

- Ați auzit despre un „senator” al melcilor?

- „*Senatorul melcilor*” este un film românesc regizat de Mircea Daneliuc și apărut în 1995. Într-o vilă, la munte, senatorul Vârtosu se poartă ca un boier, căutând să facă impresie în fața unor ziariști occidentali. Dar prezența lui stârnește din partea locuitorilor nemulțumiți reclamații și, apoi, violență.

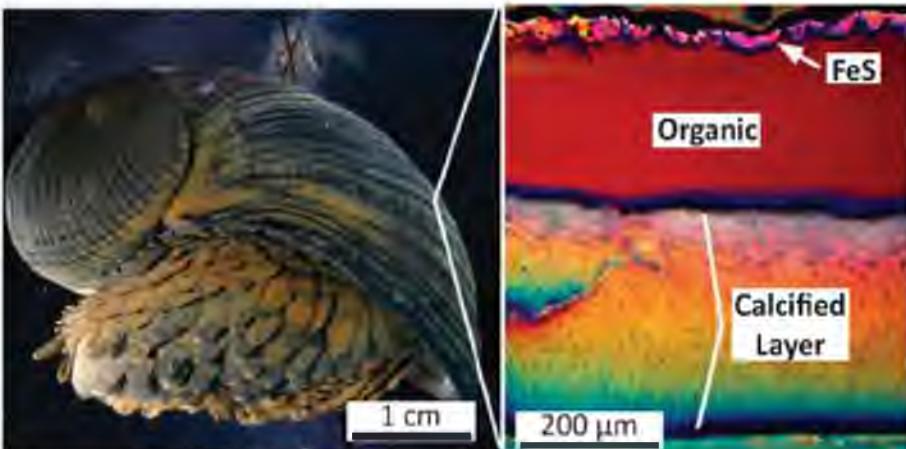
Armurile viitorului sunt inspirate de melc!

- Melcul cu picior solzos (*Crysomallon squamiferum*) este înzestrat cu unul dintre cele mai rezistente exoschelete din lumea vie. În mod normal, moluștele au cochilii alcătuite din carbonat de calciu, acoperite cu un strat organic. Cochilia acestui melc are trei straturi: primul este alcătuit din particule de sulfură de fier, al doilea se asemăna ca structură cu învelișul proteic prezent la alte specii de melci, iar al treilea are în componență sa aragonit, un mineral alcătuit din carbonat de calciu cristalizat.

Melcul deține și recorduri!

- Melcul de grădină are un singur dintă pe falca superioară. În schimb, are circa 14.200 pe cea inferioară, fiind recordman mondial în această privință. Melcul poate să târască după sine o greutate de 30 de ori mai mare decât propria-i greutate și poate trece, fără să se taie, peste lama celui mai ascuțit brici sau bisturiu.

-

Bibliografie

- <http://www.universdecopil.ro/curiozitati-si-recorduri-ale-melcului.html>
<http://www.infovamabuzaului.ro/zilele-melcului/>
<https://matematicasiteologie.wordpress.com/2012/09/19/sirul-lui-fibonacci-una-din-cheile-de-acces-la-codul-sursa-al-creatiei-lui-dumnezeu>
<http://ferma-melci.blogspot.ro/p/retete.html>
<http://versuri.thirld.com/ion-barbu/dupa-melci>
<http://www.poezie.ro/index.php/poetry/26128/Melcul>
<http://proverbe-zicatori.com/a-merge-cu-pasi-de-melc/proverbe-romanesti>
<http://www.melcilor.ro/2008/01/festivalul-melcilor.html>
<http://www.descopera.ro/dnews/5396135-armurile-viitorului-sunt-inspirate-de-melci>

COMPORTAMENTUL ANIMALELOR

**elevi: Rotaru Denisa și Gălățanu Robert-Răzvan, clasa a X-a A1
 coordonator, prof. Sorina Ioniță**

Lumea animală este interesantă atât prin diversitatea formelor ei, cât și prin nemărginita varietate a condițiilor mediului de trai – terestru și acvatic. De aceea noua știință despre

comportarea animalelor numită *etologie* este una din cele mai captivante și mai de perspectivă. Părintele ei este savantul austriac Conrad Lorenz, laureat al Premiului Nobel.

Până în prezent, etologia ca știință și-a concentrat atenția asupra următoarei probleme esențiale: care însușiri ale animalelor sănt înnăscute și care dobândite? Astăzi, după sute și mii de experiențe migăloase, ambele feluri de însușiri au ajuns să fie delimitate și definite destul de clar. Încă de la naștere, animalele posedă instințe. Biologii contemporani recunosc doar cinci instințe fundamentale: cel al foamei, al reproducерii speciei (inclusiv creșterea și îngrijirea), instinctul somnului, al îngrijirii învelișului exterior al corpului, precum și instinctul contactului social. Animalele, în majoritatea lor, se reunesc în grupuri mai mici sau mai mari, fie și temporar. Cel mai frecvent, aceste reuniri, existente și la speciile solitare, survin în perioada reproducерii, mai exact a căutării și împerecherii. De exemplu într-o haie de lupi, primii trei lupi sunt cei mai slabii și bolnavi. Ei imprimă ritmul de mers întregii haite. Dacă ar fi invers, ei ar rămâne în urmă și vor pieri. În caz de ambuscadă, ei sunt primii sacrificați. Mergând în față, aceștia bătătoresc poteca prin zăpadă, pentru a economisi puterile celor din urma lor. Mai departe, se spune că cei trei lupi sunt urmați de cinci exemplare puternice, care formează avangarda. În mijloc se află avereala haitei - 11 lupoaiice, apoi, alți cinci lupi care formează ariergarda. și ultimul, aproape izolate de haie, este conducătorul. El trebuie să-și vadă toată haita, pentru a o controla, dirija, coordona și a da comenzi necesare,

Albinele. Colonia este alcăuită din mii de albine lucrătoare (1/3 bătrâne și 2/3 tinere). O colonie bine organizată are pe timpul verii 120.000 de indivizi (împreună cu puietul și trântorii) din care

30 - 50.000 sunt culegătoare. Elementul de coeziune al coloniei îl constituie matca. Fiecare colonie are individualitatea ei ce se distinge printr-un miros specific răspândit de albine prin glandele aflate la vârful abdomenului. Viața albinelor este călăuzită de reflexe necondiționate instinctuale, înnăscute, care nu se schimbă niciodată și sunt transmise ereditar. Deseori, în decursul vieții, albinele dobândesc reflexe condiționate prin adaptarea la mediul înconjurător natural sau artificial, cu efect negativ (furtișag) sau pozitiv (cum ar fi culesul dirijat)

Bibliografie:

1. Carrigher Sally. Moștenirea sălbatică a naturii.
2. <http://tibicodorean.ro>
3. https://adihodis.sunphoto.ro/Poze_cu_albine

OBIECTIVELE TURISTICE DE PE TERITORIUL COMUNEI MĂNĂSTIREA CAŞIN

**elev Tapalagă Laurențiu, clasa a XI-a A1
coordonator, prof. Ioan Virgil Șorgot**

Comuna Mănăstirea Cașin este situată în sud-vestul județului Bacău pe valea râului Cașin. Din punct de vedere geografic, teritoriul administrativ al comunei cu o suprafață de 243,3 km² și o populație de 4730 locuitori (0,82 % din populația județului Bacău) se încadrează

depresiunii Tazlău – Cașin și nordului Munților Vrancei și are în componență localitățile: Mănăstirea Cașin, Scutaru, Pârvulești și Lupești.

Formele și tipurile de relief cu potențial turistic sunt în strânsă legătură cu alcătuirea geologică a teritoriului și cu acțiunea factorilor externi (procese de răvenare, procese de eroziune, procese de dezagregare).

Sub aspect turistic, formele de relief ce determină atractivitate sunt date de următoarele elemente geografice: vârfuri și creste montane, stânci, turnuri, puncte de belvedere, forme de dezagregare, repezișuri, cascade, abrupturi și sectoare înguste de vale cu aspect de chei.

Albiile minore se caracterizează prin câteva trăsături comune: roca din substrat apare frecvent în talveg, profilele longitudinale ale văilor au pante accentuate, frecvent apar rupturi de pantă sub forma unor săritori sau mici cascade. Se prezintă ca o alternanță de sectoare înguste dar adâncite și mai largi sub forma unor microdepresiuni ca urmare a alternanței rocilor dure cu cele moi (fig.1).

Fig.1- Albia râului Cașin în sectorul montan

Ca urmare a procesului de erodare a gresiei pe valea Buciașului și a Cașinului s-au format sectoare cu aspect de chei, repezișuri și cascade.

Fig. 2-Cascada Fata Moartă

Cascada Buciaș (Zimnicioara) este formată de pârăul Buciaș înainte de a se varsă în râul Cașin și de a forma Cheile Cașinului. La Cascada Buciaș se ajunge din satul Scutaru, aflat pe DJ 115, la circa de kilometri de Mănăstirea Cașin. Din Scutaru se urcă pe **drumul forestier** circa o oră până la **cantonul silvic Buciaș**. Si de aici, circa 40 minute (3 km) până la Cascada Buciaș. Cascada Buciaș are o înălțime de 14,7 m, lățime în partea supreroară de circa 1m iar la bază lățimea crește la aproximativ 5,5 m. Spre amonte, pe valea Buciașului, se află situate alte două cascade mai mici: a) la confluența pâraielor Buciaș și Hărănel s-a format cascada Hărăncel ; b) la confluența pâraielor Fata moartă cu Buciaș se află cascada Fata moartă (*fig 2*).

Fig.3-Cheile Cașinului

Interesante din punct de vedere turistic sunt și formele de relief rezultate prin procese de dezagregare a gresiei dar și cele de rezultate prin adâncirea văii prin eroziune fluvială (cheile Cașinului, cu o lungime de circa 2 km) – *fig3*.

Într-o poiană de pe muntele Zboina–Clăbuc, pe șoseaua ce duce de la Cabana Întârcătoarea și spre Soveja se află o stâncă înconjurată de alte câteva pietre mai mici rotunde (scaune) erodate de-a lungul timpului de factori geografici externi (temperatură, precipitații, vânturi). Acest complex geomorfologic a fost numit “Masa lui Vodă”. A avut în jurul ei 12 scaune de piatră, echidistante, din care 5 au fost distruse de drumul forestier din imediata apropiere. Numele actual provine de la scurtul popas făcut de voievodul Gheorghe Ștefan Vodă în 1658, în timpul trecerii munților Vrancei spre Transilvania.

Obiectivele turistice antropice se adaugă celor date de cadrul natural. Ele sunt rezultate dintr-o îndelungată activitate a populației locale fiind exprimate prin obiective religioase, cultural-istorice, tradiții și obiceiuri, specificul gospodăriilor etc.

Obiectivele turistice religioase de pe teritoriul comunei M. Cașin sunt date de: Mănăstirea Cașin, schitul Buciaș, biserici și troițe.

Mănăstirea Nașterii Maicăi Domnului (Mănăstirea Cașin - fig.4) este situată la circa 1,5 km de centrul satului, cu vedere spre dealurile Comânac și Piscul Înalt.

Mănăstirea Cașin a fost ridicată în 1655 de voievodul Gheorghe Ștefan. Este asemenei bisericii Golia din Iași ca plan și dimensiuni, dar formele sunt simplificate.

Clădirea era înconjurată de case domnești și de un zid de piatră cu turnuri ca de cetate, cu elemente baroce și a fost concepută ca loc de apărare.

Fig.4-Mănăstirea Cașin

Vizitatorii comunei se pot reculege și închina la una din cele cinci biserici: Biserica "Sfinții Voievozi Mihail și Gavril" (fostă mănăstire, monument istoric de interes național), Biserica "Sf. Simeon Noul Teolog", Biserica "Cuvioasa Paraschiva", Biserica pe stil vechi "Buna Vestire", Schitul "Hărăncelul" de la Buciaș.

Schitul Buciaș (care datează încă din anul 1920 – reconstruit în anul 1994) este situat pe plaiul Hărăncel (interfluviu dintre Hărăncelul Mare și Hărăncelul Mic, afluenți ai pârăului Buciaș) la altitudinea de circa 680 m. (fig 5)

Fig.5-Schitul Buciaș

Obiectivele cultural – istorice de pe teritoriul comunei Cașin sunt legate de evenimentele istorice (Primul Război Mondial) dar și de opere literare (balada Miorița).

Monumentul eroilor datează din anii 1929 – 1930 și cuprinde osemintele a peste 8.000 de eroi ce au luptat în Primul Război.

După război, Regele Ferdinand venea pe teritoriul Mănăstirii Cașin la vânătoare în pădurile din zonă ordonând construirea unei fântâni care îi poartă numele.

La granița dintre cele trei județe, pe teritoriul administrativ al localităților Brețcu (Covasna), Soveja (Vrancea) și Mănăstirea Cașin (Bacău), aproape de Zboina Sovejei a fost construit un monument dedicat baladei Miorița. Locul este considerat spațiul de întâlnire al celor trei ciobani din balada Miorița. Pentru a marca locul de naștere al baladei Miorița în anul 2015 a fost realizat un obelisc intitulat “Obârșia Mioriței”. Este singurul loc de pe harta geografică a României unde se întâlnesc ținuturile celor trei personaje din balada populară Miorița (Vrancea, Covasna și Bacău).

Locuitorii comunei și-au păstrat și astăzi îndeletnicirile patriarhale, între care, la loc de cinstă, se află păstoritul. Chiar dacă acum copiii merg la școală în haine noi, iar bătrânilor s-au adaptat vremurilor privind îmbrăcămîntea, farmecul costumelor populare încă dăinuie, iar gospodarii locului conservă la loc de cinstă zestrea înaintașilor.

Alt obiectiv turistic de natură antropică reprezentă Păstrăvăria a fost înființată în anul 1952 iar în prezent a primit statutul de rezervă națională. Situată pe raza Ocolului Silvic Mănăstirea Cașin la confluența pârăului Zboinea cu Cașinul, păstrăvăria Înțarcătoarea produce anual în jur de 14 tone de păstrăv fântanel, pentru consum și cca. 200.000 puieți păstrăv indigen destinat populării apelor de munte .

Amenajările pentru turism se găsesc localizate atât la periferia ariei montane (*pensiunea Golden, vila Adriana*) cât și în interiorul ariei turistice (*cabana Întârcătoarea, cabana Plaiul Pinului, cabana silvică*).

Cabana Întârcătoarea este în administrarea Direcției Silvice Bacău. Înainte de anul 1990 era frecventată de activiștii de partid (construită la ordinul fostului prim ministru comunist, I.G. Maurer). În prezent este închiriată în special vînătorilor. Mândria vânătorului din aceasta zonă o constituie mistreții, cerbul, ciutele, caprioarele și urșii. Cabana dispune de 20 locuri de cazare și restaurant.

Pensiunea Golden este situată în partea centrală a localității Mănăstirea Cașin. Dispune de 9 camere pentru cazare, un restaurant cu 160 locuri, o piscină și o discotecă.

Vila Adriana este situată în satul Scutaru și dispune de 27 locuri în 9 camere. Vila dispune de 2 bucătării complet utilate, inclusiv cuptor pe lemn, sală de mese de 40 de persoane, două foișoare.

Caracteristica principală a turismului de pe valea Cașinului este faptul că se practică ocazional și nu este organizat. Ca urmare a acestui fapt nu există date oficiale privind fluxul de turiști, circulația turistică este redusă iar potențialul turistic este slab valorificat.

Bibliografie

1. Ichim D(1973),-Portul popular de pe valea Cașinului,Rev.CarpaticaVII;
2. LupuN.,Văcărașu I., (1972) -"Resursele umane din zona orașului Gh.Gheorghiu Dej";
3. Pâslaru N- "Monografia comunei Cașin "apărută la București ,1940;
4. Simion Gh. (2003)-M.Cașin ,O lecție de istorie,carte document,Editura Magic Print Onești;
5. Șandru I., Toma C., Aur N. Orașele trotușene – studiu de geografie umană"Tom II Bacău,1989;
6. Șerban L., -Dicționar geografic al județului Bacău,Editura Egal,Bacău,2006.

BIOLOGIA E CA POEZIA

**elevile Ghitiu Marina, clasa a X-a C2
și Astanii Elena-Roxana, clasa a X-a B1
coordonator, prof. Violeta- Mirela Motea**

Creativitatea este motorul inovării, nucleul realizării educației viitoare și factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate. Cel mai important rol în depistarea, stimularea și finalizarea creativității îl are școala, care trebuie să fie centrată pe elev și să-i ofere posibilitatea de dezvoltare la maxim a capacitațiilor și aptitudinilor creațoare prin procesul învățării.

Având în vedere că disciplina pe care o învățăm are o terminologie specifică, informațiile fiind câteodată mai greu de reținut, în cadrul Clubului „Biologia Aplicată” am constituit un grup de elevi care, cu multă pasiune și talent poetic, crează poezii științifice care conțin concepe biologice ce sunt utilizate în cadrul orelor de curs, ajutându-ne să descoperim organe, roluri, procese biologice vegetale sau animale.

În acest mod elevii sunt îndemnați la studiu individual aprofundat, având și posibilitatea de a-și descoperi prin aceste activități talentul poetic, iar prin utilizarea lor la orele de biologie informațiile sunt mai ușor de înțeles și de învățat.

Pentru conceperea poezilor, noi, elevii de clasa a X-a B1 și C2 avem la dispoziție suficient timp, din octombrie de când ne alegem lecția pe care vrem să-o transpunem în versuri și până în luna martie a anului următor - când sunt definitivate, iar în mai, în Săptămâna Altfel, cele mai bune poezii și mulaje biologice sunt participante la concursul intitulat „Biologia e ca Poezia”. Urmează recunoașterea și aprecierea realizărilor noastre, materializate cu note de 10 și diplome și publicarea lor în revista școlii sau reviste de specialitate. Pe tot parcursul creației acestora, d-na profesoară de biologie, Motea Violeta-Mirela, ne îndrumă și ne ajută în acțul creativ, ducând la bun sfârșit misiunea .

În anul acesta școlar, elevi din cele două clase am participat la Concursul de creație “Biologia e ca poezia” care s-a desfășurat la Clubul elevilor în ziua de joi, 24.05.2018, în Săptămâna Altfel, între orele 8.30-10. La concurs d-na profesoară a selectat cele mai frumoase

poezii, scrise de elevi din cele două clase. S-a creat un juriu (care ne-a apreciat poeziile cu note) format din doamnele profesoare: Motea Mirela și Gâdioi-Călinescu Cătălina și 3 elevi, reprezentanți ai claselor a X-a B1 – Marin Bianca-Elena și a X-a C2 – Mircea Ana-Lavinia și Roșca Adelina-Ioana. Fiecare elev a prezentat creații poetice, iar juriul ne-a apreciat corespunzător. Șapte elevi au primit premii și diplome de participare.

Câștigătorii concursului au fost:

Premiul I – Ghitiu Marina, XC2

Premiul II – Epuraș Vasile-Emanuel, XB1

Stoica Denisa-Alexandra, XB1

Premiul III – Cozma Cosmin, XC2

Mențiunea I – Astanii Elena-Roxana, XB1

Blănaru Geanina-Alexandra, XB1

Mențiunea II – Grasu Elena-Adriana, XB1

Atașăm unele dintre creațiiile elevilor câștigători din acest an școlar, descoperind astfel elevii talentați din școala noastră, iubitori și pasionați de poezie și de biologie.

GINECEUL

eleva Ghitiu Marina, clasa a X-a C2

1. Floarea cu un peduncul numit codiță

Se prinde de tulpinită.

Are receptacul cu o umflătură,

Precedat de înveliș floral cu structură bună.

2. Floarea are un androceu,

Dar și un mândru gineceu.

Acesta este format

Din ovar, stil și stigmat.

3. Gineceul poate fi

Superior, semiinferior și inferior,

Reprezentând aparatul reproducător,

Prezent la nivelul florilor.

4. Este format din carpele libere
Numite și apocarpe,
Iar dacă acestea sunt concrescute
Ele se pot numi sincarpe.

5. Floarea are și petale,
Iar la bază verzi sepale.
Albinute vin la ele
Transformând nectarul în miere.

STRUCTURA FLORII LA ANGIOSPERME

elev Epuras Emanuel, clasa a X-a B1

Nu e floare cu petale
Să fie fără culoare
Tu ești un element esențial
Admirat și folosit la nivel mondial.

Peduncul tău cilindric, conic sau disciform
Unde toate florile solitare dorm,
Se sfârșește cu un obstacol,
Numit de oameni receptacol.

Floare, așa receptacol să tot ai,
Într'insul bază poți să ai!
Caliciul tău e un deliciu,
Despre ovarul cu ovule ne dă indiciu.

Corola e partea cea mai vizibilă
De femei cea mai îndrăgită
Tubul polinic e de bun augur!
Iar stigmatul și stilul nu mai spun.

Organul pe care îl folosești mereu
Este numit androceu
Format din filament, conectiv și anteră
Pentru tine e ca o arteră.

Tu secreți un lichid numit nectar
Care de albine este folosit în scop alimentar
Din el albinele produc miere
Iar ăsta este procesul de încheiere.

INIMA

eleva Stoica Denisa, clasa a X-a B1

Când spunem sistem circulator
Vorbim de inimă, ce-i un motor,
Ce săngele mereu pompează
Și organismu-l antrenează.

Ea între plămâni se află,
Spre stânga se orientează,
De pericard e protejată
Și din patru camere-i formată.

Inima, de-un epicard e invelită,

Și de-un endocard e căptușită,
Miocardul, este mușchiul inimii
Format din ventricule și atrii.

Inima e energia
Ce ne-ncarcă bateria,
Dacă ea s-ar opri
Noi îndată am muri.

BIOLOGIE

**elev lordache Andrei, clasa a IX-a A3
coordonator, prof. Sorian Ioniță**

Biologia viață înseamnă
Cuvântul Bios mai exact,
Biologia recomandă
Cu natura să luăm contact.

Ea este știința care
Studiază animale
Oameni, celule,
Și plante medicinale.

Și practic înțelegem
Că pe toți ea ne învață
Ce stil de viață să avem
Să fim o persoană sănătoasă.

Și dacă biologia îți place,
Poți medic a te face,
Inspector de mediu, biolog
Sau un profesor cu catalog.

VORBESC STEJARII

**eleva Gall Ana-Maria, clasa a X-a B2
coordonator, prof. Gabriela Kelemen-Pal**

(Premiul de excelență la Concursul de eseuri din proiectul „Hârja –colț de rai“)

Stau la fereastră și privesc în lungul străzii. Privirea mi se întâlnește cu siluetele stejarilor tineri de sub fereastra mea. Ordonată și tăcuță, vor deveni mai târziu mai estuoși, asemenea unor soldați care veghează frumusețea naturii.

În depărtare, o altă armată de stejari îmbracă dealurile ce străjuiesc orașul.

De curând, i-am văzut, i-am salutat. M-au primit să mă odihnesc în cetatea lor verde primăvăratecă. Scoarța lor brăzdată îmi amintește că astăzi și ei, ca și alții arbori, suferă

consecințele modificărilor climatice. Sunt pregătiți să reziste în fierbințeala verii și la atacul gerului. Rezistența lor mă duce cu gândul la pământurile sfârtecate de tranșee, la cei ce au luptat odinioară fie la Oituz, Cireșoaia, fie pe Măgura Cașin și Măgura Ocnei. Jertfa eroilor Neamului nostru, care se odihnesc sub glia străbună, este nepieritoare și întregitoare de Neam și de Țară. Nu întâmplător, monumentele care cinstesc jertfa eroilor poartă ca însemn de biruință și frunza de stejar. Între biruitori sunt cei ce-și leagă numele de Stejarul din Borzești - Sfântul Voievod Ștefan cel Mare sau de Stejarul Crăișorului Munților - Avram Iancu.

Ce- mi mai spune falnicul stejar? Ramurile lui puternice, unite într-un coronament viguros, îmi spun să am încredere, să am putere să creez, să trec peste încercări, să caut oameni capabili să ofere ajutor.

Viața pulsează în frunzișul bogat al stejarului . Sute de specii de fluturi care-și leagă numele de gazda lor - *fluturele alb al stejarului; cărligul stejarului; câinele stejarului*, zeci de păsări și alte zeci de viețuitoare . Neapărat ea trebuie ocrotită. Stejarul îmi mai dă o lecție. Învăț că noi, toți pămânenii, trebuie să fim uniți în faptele bune care apără viața pădurii.

Armata verde a stejarilor susține cu siluetele lor abruptele pante și domolește furia vântului, se împotrivește la atacul torenților și ploilor grăbite de vară. Strigătul ei îl primim astăzi ca pe o chemare de a întări această armată. Dacă, din semințîșul așternut tăcut de bătrâni arbori nu se mai pot acoperi, uneori, rănilor deschise în trupul pădurilor, să cerem sprijin silvicultorilor să vindecăm aceste răni . Mai toate cărările copilăriei mele alergau și înspre pădure. Bunicii mei m-au învățat că există, prin voia Creatorului, leacuri naturale care vindecă orice fel de boală, leacuri care pot fi făcute chiar și din ghinda și din scoarța stejarilor. De aceea, voi fi atentă, eu și

prietenii mei, când trec pe lângă arborii tămăduitori să nu-i rup, să nu-i rănesc, să nu-i copleșesc cu povara gunoaielor.

Peste ani, stejarii mei îmi vor mulțumi că le-am ocrotit casa și că alți tineri lăstari au șansa să-și ridice și ei ramurile spre soare. Știu că e aşa pentru că *Natura nu a trădat niciodată inima care a iubit-o* (William Wordsworth).

AM ÎNVĂȚAT DE LA UN STRUGURE

**eleva Ganea Beatrice, clasa a X-a B2
coordonator, prof. Gabriela Kelemen-Pal**

(Premiul III la Concursul de eseuri din proiectul „*Hârja –colț de rai*“)

Este dimineață. Deasupra mea, prin bolta ruginie a viței-de-vie, soarele tomnatec își strecoară razele cuminti.

Ce cale lungă de la butașul plăpând până la ciorchinile bogat de acum! Ce am învățat de la strugure?

Când ești mic sau la început de drum ai nevoie de un sprijin și de tovarăși potrivici de drum, pentru că, vorba românului : „Unde-s mulți, puterea crește!”

Și noi când vrem să ajutăm natura cerem sprijin la cei mai mari ca noi și ne unim eforturile să putem să redăm curățenia apelor, poienilor, munților.

Mai târziu, apar, pe dealurile încovcate de ani, liniile ordonate și vesel colorate ale vieței-de vie ce începe să rodească. Asta mă duce cu gândul că și tinerii ca mine trebuie să se implice cu responsabilitate și cu bucurie în acțiunile de cercetare și de protejare a mediului pentru ca ele să aibă rezultate mulțumitoare. Aliniamentele stradale cu arbori și flori, rigolele vecine drumurilor bine întreținute, liniile de producție pentru produsele prietenoase cu natura, cărările corect amenajate din inima rezervațiilor sunt o doavadă de înțelepciune care rodește.

Ajunsă la maturitate, viața-de vie răsplătește munca oamenilor cu rodul ei parfumat și bogat. Boabele de strugure unite în ciorchine au preluat tainic lumina și căldura pe care le-au desăvârșit la timpul cuvenit.

Ce învăț eu de aici? Că pot lua din lumina cunoștinței și priceperii pentru a lucra în natură, pot primi dragostea prietenilor și a învățătorilor mei care mă ajută să găsesc tămăduiri la toate suferințele naturii.

Mă uit iar la chiorchinii suspendați între pământ și cer, știu că de la daci până astăzi neamul meu românesc a prețuit rodul viei ca pe un dar ceresc. Cu dragoste și cu frică de Dumnezeu, trebuie să continuăm și noi să folosim acest dar spre bucuria pământului și spre mântuirea noastră. Binecuvântatul rod îmi dă pace și forță să particip și în anii care vin la a purta de grijă casei mele, grădinii mele cea cu boltă ruginie. Astfel, îmi spun că și vecinul meu sau trecătorul de la poarta mea vor înțelege că este de folos să fim uniți și atenți cu darurile naturii și că întotdeauna o muncă bine făcută este negreșit răsplătită, iar din versurile poetului aş mai învăță că : „*Strugurele de pe viața de vie/ Este vin în devenire./ Zdrobește-l și devine viață.*” Vietuind frumos și-n Lumina Adevărului rămânem vii în Grădina cea de Sus, cea din veac pregătită .

OAMENI FRUMOȘI

**elev Cozma Radu-Valentin, clasa a X-a A2
coordonator, prof. Irina Boicu**

Aș vrea să scriu despre oameni frumoși. Despre oameni cu care te întâlnești scurt, o zi sau două, sau patru ani de liceu și rămâi profund impresionat de frumusețea lor. Mă refer la o frumusețe interioară, a caracterului, care se reflectă și în exterior în diferite moduri. Sunt oameni ai căror ochi strălucesc de pasiune. Sunt oameni pe care îi vezi atât de însufleți când povestesc despre ceea ce fac sau ceea ce vor să facă, despre lucrurile pe care vor să le construiască cu noi sau vor să le lase în urma lor. E un sentiment incredibil să întâlnești astfel de oameni.

Fiecare întâlnire de genul acesta, îmi dă energie. Fiecare întâlnire mă face SĂ CRED. Și pe zi ce trece CRED din ce în ce mai mult. CRED că totul este POSIBIL. Ce înseamnă oameni frumoși? Pentru mine înseamnă oameni care “cresc” la nivel personal. Care se dezvoltă incredibil de mult într-un interval de câțiva ani. Sunt oameni care au “șansa” de a detine deja niște intuiții și reflexe sănătoase, o nativă aplecare spre tineri, o nativă înțelegere a regulilor nescrise secrete care

guvernează viață . Am avut ocazia să urmăresc în ultimele zile oameni frumoși. Am observat fascinat cum oamenii frumoși atunci cand se nimeresc să fie împreună reușesc să devină și mai frumoși, să-și dea energie unul altuia. Cum câștigă energie din a oferi celor din jur energie, cum devin lideri doar prin faptul că vor să sprijine grupul sau echipa în care lucrează. Am cunoscut oameni frumoși în multe locuri. I-am cunoscut mai ales în școală... E foarte ciudat ce spun, dar ei sunt literalmente PESTE TOT. Țara este plină de oameni frumoși. Ce este interesant la ei este faptul ca sunt modești. În ciuda faptului ca sunt atât de frumoși, atât de valoroși, nu strigă niciodată. Nu se arată cu degetul. Au micile supărări normale atunci când se simt călcați în picioare, dar este fascinant cum o iau de la capăt de fiecare dată. De fapt, unii din cei mai frumoși oameni pe care i-am cunoscut au trecut poate prin cele mai grele experiențe posibile. Au și ei problemele lor. Dar asta nu i-a oprit să continue să ofere celor din jur viață, vitalitate și energie. Sunt recunoscător și mulțumesc astăzi acestor oameni pentru înțelegere, sprijin și încredere.

LUMEA VIITORULUI,
PROIECTUL E.P. – science fiction

elev **Țăngăială Maxim, clasa a XI-a A1**
coordonator, profesor Daniela Fechet

Unii oameni de știință spun că omenirea ar fi avut 2 căi de evoluție și progres de când au apărut primii reprezentanți ai speciei umane. Prima cale este cea luată de oamenii din ziua de azi și anume dezvoltarea tehnologiei și a diferitelor ustensile pentru a ne putea ușura viața de zi cu zi. Această cale se concentrează în special pe prelucrarea ambientului și a celor ce se găsesc în el pentru a ne dezvolta și prospera. Cea de a doua cale, care nu a fost abordată de oameni, este cea de dezvoltare a propriului corp, în special a creierului și a capacitatei mentale. Oamenii de știință afirmă că omul folosește cel mult 10% din creier în realizarea diferitelor activități, iar restul de 90% în cele mai multe cazuri nu va fi utilizat niciodată. Excepții fac probabil unii oameni remarcabili precum Leonardo Da Vinci, Albert Einstein, Charles Darwin și alții. Deși nu putem afirma sigur, există o mare probabilitate ca aceste persoane să fi folosit mai mult de 10% din creierul uman, astfel realizând numeroase studii ce au ajutat omenirea. De asemenea, am putea spune că oamenii care aflându-se în situații extreme reușesc să opreasă o mașină cu mâinile goale sau să sară un zid de 20-30 metri, probabil, sub efectul adrenalinei și a stresului, au folosit o porțiune din acele 90% nefolosite din creier. Deci ne putem imagina ce ar fi putut realiza omenirea dacă de la apariția ei și-ar fi dezvoltat creierul și ar fi învățat să apeleze la mai mult de 20-30% din el. Viitorul este însă neclar și cu realizările oamenilor în domeniul tehnologiei, această cale de evoluție nu este încă total închisă. A apărut însă și o altă cale și anume cea de utilizare a tehnologiei pentru a influența corpul și creierul uman și astfel ajungând la o nouă etapă a evoluției. Acum vă voi prezenta o posibilitate a viitorului, doar o speculație despre ceea ce ne poate aștepta în câteva sute sau mii de ani, care se poate dovedi total falsă dar și parțial sau chiar total adevărată. Doar viitorul va putea arăta acest lucru, însă acum, misiunea mea este să vă prezint această posibilitate.

Oamenii, în aspirația lor spre perfecțiune și evoluție, au hotărât să utilizeze cunoștințele în domeniul geneticii pentru a-și dezvolta atât corpul cât și creierul. Astfel au fost realizate numeroase laboratoare, unde s-au făcut experimente pentru manifestarea potențialului corpului și creierului uman. Realizând că a influența corpul este mult mai ușor decât a influența creierul, savanții au ajuns să încrucișeze diferite gene animale cu genele umane în speranța de a manifesta unele caracteristici specifice animalelor adulte în corpul uman, precum puterea unui bou sau elasticitatea unei pisici. Experimentul a avut succes și oamenii într-adevăr au devenit mai puternici sau mai rapizi, păstrându-și rațiunea și având acces la caracteristicile speciale ale unor

animele. Consecințele au fost însă grave căci odată cu caracteristicile specifice, corpul uman a fost alterat și unii oameni s-au născut cu cap de bou sau cu corp de cal. În general, gena animală primită de om se manifesta într-un anumit fel pe aspectul fizic al acestuia. Savanții au studiat aceste aberații și au tras concluzii că unele părți ale creierului uman au fost alterate pentru a putea manifesta aceste caracteristici. Studiindu-le, savanții au învățat să recreeze aceste modificări și dacă înainte era nevoie ca persoana să se nască cu caracteristicile unor animale, acum oricine vroia, putea să le primească. Dornicii erau anesteziați și operați pe creier, apoi erau plasați într-o capsulă specială unde corpul lor se schimba ca o consecință a modificărilor realizate pe creier. Într-o lună sau două persoana respectivă putea fi scoasă din anestezie și putea profita de noile puteri obținute. Schimbările fizice savanții nu le considerau o problemă ci o dovedă clară a evoluției umanității și a reușitei experimentului lor. Ei au hotărât să inițieze un proiect, în cadrul caruia vor fi construite numeroase centre de alterare genetică în toate țările din lume, pentru a oferi posibilitatea tuturor oamenilor să guste din roadele experimentului lor. Proiectul a fost numit Evolution Path sau prescurtat E.P. Deși inițial oamenii s-au temut de alterările produse corpului uman, mai târziu, ademeniți de avantajele posibile, numărul de voluntari a crescut. În scurt timp, puteam observa pe străzile orașelor, numeroși reprezentanți ai noilor rase. Datorită acestui proiect, pentru a satisface multitudinea de noi reprezentanți ai speciei umane, au fost realizate numeroase modificări în diferite industrii, determinând astfel apariția și popularizarea a numeroase produse și invenții noi. Viața pe Pământ a suferit o schimbare uriașă, marcând o nouă etapă a evoluției umane.

TURISMUL RURAL ÎN ȚĂRILE EUROPENE

elev Belcianu Marian, clasa a XI-a B2

coordonator, prof. Mihaela Predoiu

Turismul rural s-a impus pe piețele turistice din țările europene deoarece este prin excepție apreciat de oamenii secolului XXI, care trăiesc și muncesc în condiții din ce în ce mai

solicitante, condiții determinate de marile aglomerări urbane și nu numai. Turismul rural poate fi considerat un produs care are rolul de a minimiza stresul și în același timp oferă posibilitatea reîntoarcerii în natură, la ceea ce este pur, nealterat și curat. O reîntoarcere la origini, plăcută și relaxantă.

Primele călătorii turistice s-au realizat în antichitate, în Europa. Grecii din perioada antică se remarcau prin călătorii în număr foarte mare în zone sfinte, dintre care să aminti Dadona (Zeus) și Delfi (Apollo), unde frecventau băile curative sau jocurile festive periodic organizate.

În perioada romană, majoritatea călătoriilor aveau scopuri comerciale, culturale și militare iar deplasarea se realiza în spațiul rural.

În evul mediu, spațiile rurale care asigurau hrana și cazare erau frecventate de ambasadori, preoți și pelerini dar și de oameni de știință, artiști, calfe sau studenți. În aceste locații ei erau omeniți, formă care astăzi poartă numele de ospitalitate.

După spusele lui Geo Bogza în reportajul *Sate și orașe*, România a fost la început o țară de sate prin excelență cu activități agricole, un spațiu unde el s-a simțit mereu ca acasă. În altă ordine de idei, se poate afirma că viața la țară a fost și este un subiect al literaturii noastre care a condus la crearea unui curent literar unde satul devine locul derulării poveștilor, romanelor etc.

Turiștii pot fi atrași în România de obiceurile de Sânziene când, conform tradiției, maramureșenii pornesc la drum către mănăstirile din Moldova, de pelerinajele către locașurile de cult, de vacanțele de sărbători în lumea satului sau de obiceiul retragerii către sat în timpul verilor călduroase unde fiecare dintre noi și-ar dori să aibă un loc de destindere și petrecere a unor clipe de neuitat. Deplasarea în spațiul rural românesc s-a realizat de-a lungul timpului cu poștaloanele, trăsurile și berlina. Dintre cei care au apreciat și prețuit vacanțele în mediul rural putem enumera personalități marcante ale culturii românești dintre care amintim: scriitori ca George Coșbuc, Mihai Eminescu, Ion Luca Caragiale, Barbu Ștefănescu-Delavrancea, Calistrat Hogaș, Alexandru Vlahuță, George Topârceanu dar și pictorii Nicolae Grigorescu, Ștefan Luchian și compozitorul Ciprian Porumbescu. Aceștia au contribuit la formarea unei mentalități care a contribuit la dezvoltarea circulației turistice, respectiv a turismului în general și ulterior a turismului rural în special. După anii 60, turismul a devenit o activitate importantă atât în România cât și în celealte țări europene contribuind la dezvoltarea activităților economice. Turismul a cunoscut această dezvoltare deoarece oamenii au început să-și dorească să-și satisfacă curiozitatea și să-și petreacă vacanțele în cu totul alte zone cu condiții de viață și civilizație diferite de ale lor.

CAUZELE POLUĂRII APEI

elev Sandu Alexandru, clasa a X-a D

coordonator, prof. Rodica Neneciuc

Calitatea vieții la scară planetară este afectată și de poluarea apelor. Apa reprezintă sursa de viață pentru organismele din toate mediile. Fără apă nu poate exista viață. Calitatea ei a început din ce în ce mai mult să se degradeze ca urmare a modificărilor de ordin fizic, chimic și bacteriologic.

Dacă toată apa de pe pamânt ar fi turnată în 16 pahare cu apă, 15 și jumătate dintre ele ar conține apă sărată a oceanelor și mărilor. Din jumătatea de pahar rămasă mare parte este înglobată fie în ghețurile polare, fie este prea poluată pentru a fi folosită drept apă potabilă și astfel, ceea ce ar mai rămâne pentru consumul omenirii reprezintă conținutul unei lingurițe. Din consumul mondial de apă, 69% este repartizat agriculturii, 23% industriei și numai 8% în domeniul casnic.

Cauzele poluării apei:

Scurgeri accidentale de reziduuri de la diverse fabrici, dar și deversări deliberate a unor poluanți; Scurgeri de la rezervoare de depozitare și conducte de transport subterane, mai ales produse petroliere;

Pesticidele și ierbicidele administrate în lucrările agricole care se deplasează prin sol fiind transportate de apă de ploaie sau de la irigații până la pânza freatică;

Îngrășăminte chimice și scurgerile provenite de la combinatele zootehnice;

Deșeurile și reziduurile menajere;

Sarea presărată în timpul iernii pe șosele, care este purtată prin sol de apă de ploaie și zăpada topită;

Depunerile de poluanți din atmosferă, ploile acide.

Poluanții apei sunt produsele de orice natură care conțin substanțe în stare solidă, lichidă sau gazoasă, în condiții și în concentrații ce pot schimba caracteristicile apei, făcând-o dăunătoare sănătății.

Clasificarea poluanților:

Poluanți de natură fizică

Poluanți de natură chimică

Poluanți de natură biologică

Activitățile desfășurate pe teritoriul unui anumit stat pot să producă efecte poluante asupra unor zone apropiate sau îndepărtate (ex: accidentul de la Cernobîl – Ucraina – 26 aprilie 1986, conflictul din Kosovo – 1999), dobândind caracterului “transfrontalier” al poluării.

Trebuie să ne convingem că o luptă împotriva poluării nu poate fi opera unei țări sau a unei generații, ci totul trebuie gândit la nivel universal. Este o mare satisfacție să constatăm la tinerii din lumea întreagă o atracție și uneori chiar un entuziasm pentru această bătanie, menită să protejeze mediul nostru.

Bibliografie:

1. <https://apaizvorulvietii.wordpress.com/2012/01/11/cauzele-poluariei-apei/>
2. <http://proiectml.blogspot.com/2013/03/poluarea-apelor.html>

WPC

**eleva Dobrea Raluca, clasa a IX-a A4
coordonator, prof. Lavinia Sarca-Jugaru**

WPC este un nou tip de composit creat din lemn, PEHD și aditivi, produsul fiind realizat prin extruziune la temperaturi și presiune ridicată. Datorită conținutului de fibră lemnosă de

aproximativ 60%, WPC-ul are pe lângă un înalt grad de rezistență la ultraviolete și o rezistență ridicată la apă fiind ușor de prelucrat. WPC-ul este rezistent atât la umezeală, cât și la insecte, nu putrezește, nu se fisurează și are o culoare stabilă în timp.

Acest material nou, ecologic, prietenos cu mediul, nu are nevoie de uleiuri sau adezivi pentru producție sau întreținere. Lemnul folosit este reciclat și nu se pune problema tăierii unor arbori noi în producția de WPC.

Pentru a asigura un produs care să satisfacă cele mai înalte cerințe ale beneficiarilor, se folosesc doar materii prime de calitate. Plăcile de decking nu au noduri, variații dimensionale, fig.1.

Fig.1 – Placă WPC, elemente componente și piese de montaj

Faze de montaj:

Pasul 1: Se fixează substructura. Se aranjează substructura în mod uniform pe podeaua de beton. Se recomandă o distanță de 30 cm între fiecare rând de substructuri. Trebuie lăsați 5 mm la capătul barelor de substructură acolo unde se continuă cu altă bară pentru expansiune.

În funcție de condițiile specifice, pot fi folosite următoarele trei metode de instalare:

Pasul 2: Instalarea deckingului canelat. Conectorii CON-PE pot fi folosiți pentru instalarea primei plăci de decking. Conectorul se fixează pe substructură și apoi se introduce placa de decking. Șanțul dintre două plăci de decking trebuie fixat cu ajutorul conectorilor de plastic. Placa de decking se impinge și se fixează cu ajutorul holzsurubului, fig.2.

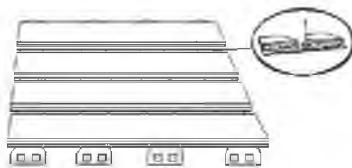

Fig. 2 – Montajul deckingului canelat.

Pasul 3: Elementele de margine se fixează cu ajutorul șuruburilor de oțel sau cupru, fig. 3.

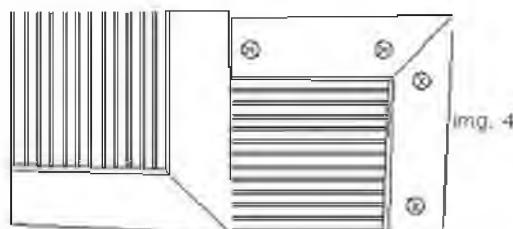

Fig. 3 – Fixarea elementelor de margine.

Soluție pentru instalarea în linie curbă

WPC-ul poate fi instalat nu numai în linie dreaptă, dar poate fi instalat și pe rotunduri; se poate tăia fiecare bucătă la unghiul dorit. În fig. 4 se prezintă un exemplu de instalare în linie curbă.

Fig. 4 – Exemple de montare a deckingului în linie curbă.

Bibliografie:

1. Peștișanu, C., Construcții, Edit. Did. și Pedag., București, 1979, cap. XIV;
2. Lunz, L., Amenajarea și plantarea teritoriului uzinelor, Moscova;

3. Pralea, Jeni, Interferențe în eco-concepție, Universitatea de Artă „George Enescu”, Departamentul de design, Iași, România

PROPRIETĂȚILE MEDICALE ALE METALELOR

eleva Mocanu Andreea, clasa a IX-a A2

coordonator, prof. Mihaela Voicu

Toate formele materiei sunt manifestări exterioare ale energiei universale, care este esența oricărui lucru. Metalele reprezintă manifestările exterioare ale anumitor forme de energie, iar aceste materiale conțin energie ce poate fi utilizată în scopuri terapeutice. Efectele vindecătoare ale acestei energii au fost descoperite prin meditație, în India antică. Influențele negative asupra funcțiilor normale ale trupului, minții și conștiinței (corpului, sufletului și spiritului) pot fi contracarate, prin folosirea pietrelor prețioase dar și a metalelor. Aplicate pe piele, ele au o influență electromagnetică ce acționează asupra celulelor și a țesuturilor mai profunde. De exemplu, purtând o brătară de argint și plumb pe braț, se poate evita îmbolnăvirea ficatului. De influențele cosmice depind atât sănătatea fizică a individului, cât și cea mentală și spirituală. Așa cum o casă este protejată de trăznet printr-un paratraznet, tot așa, corpul uman poate fi protejat de radiațiile electrice și magnetice din atmosferă, prin utilizarea metalelor și a pietrelor prețioase. Metalele pure emit o energie ce reprezintă un scut împotriva influențelor negative ale planetelor.

Toate metalele, cum ar fi: aurul, argintul, fierul, cuprul, cositorul, mercurul, plumbul și altele, au o enormă ergie vindecătoare. Totuși, chiar și metalele pure pot conține anumite impurități toxice pentru organele vitale, cum sunt rinichii, ficatul, splina și inima. De aceea sunt recomandate unele metode de purificare ale acestor metale, cum ar fi: metalul trebuie încălzit și tratat cu ulei, urină de vacă, lapte sau borș din cereale. Aceste metode vechi realizează o purificare mai mare decât tratările chimice, și permit țesuturilor umane primirea influențelor metalelor fără nici un fel de efecte toxice.

Vom descrie efectele benefice ale cătorva metale.

FIERUL: este benefic pentru măduva oaselor, țesutul osos, globulele roșii, ficat și splină. Stimulează producerea de globule roșii, fiind folosit mult în tratamentul anemiei. Este utilizat ca antidot în cazul măririi ficatului sau a splinei. Fierul fortifică țesutul muscular și nervos, având proprietăți de reîntinerire.

AURUL: este un tonic eficient în bolile nervoase. Îmbunătățește memoria și inteligența, fortifică mușchii inimii și mărește rezistența la oboseală. Aurul ajută în epilepsie, isterie, atacuri de cord, plămâni slabii, artrită și afecțiunile splinei. Aurul purificator se transformă în cenușă, prin ardere. Energia lui poate fi utilizată sub forma apei medicinale de aur. Pentru a prepara o asemenea apă, se fierb două pahare de apă în care s-a pus o bijuterie de aur (fără nici o piatră prețioasă) până ce jumătate din cantitatea de apă se evaporă. Energia aurului (electroni de aur), se va răspândi în apă, în timpul fierberii. Se ia câte o linguriță din această apă, de două sau trei ori pe zi. Ca alternativă se poate folosi aurul coloidal preparat cu precizie în laborator, ce se găsește în

magazinele cu produse naturiste. Apa de aur energizează inima și întărește pulsul slab, de asemenea, îmbunătățește memoria, inteligența și înțelegerea stimulând trezirea conștiinței. Aurul are proprietăți mai puternice iar unele persoane nu-l pot tolera și pot avea erupții pe piele.

CUPRUL: ajută la diminuarea grăsimii în exces, fiind un bun tonic pentru ficat, splină și sistemul limfatic. Este folosit în special de persoanele cu tendință de îngrășare, de retenție a apei în corp sau de obstrucție limfatică. Este de mare folos în vindecarea anemiei. Pentru tratarea obezității și a afecțiunilor ficatului și splinei, se spală zece monede de aramă în apă de var și se fierb într-un sfert de litru de apă, până ce rămâne jumătate din cantitate. Se iau două lingurițe din această apă de aramă de trei ori pe zi, timp de o lună. De asemenea ajută foarte mult, purtarea unei brățări de aramă la încheietura mâinii. Cuprul poate fi găsit de asemenea sub formă coloidală în magazinele de specialitate. Aceasta favorizează o serie de procese de vindecare a leziunilor, prin regenerarea colagenului propriu pielii. În plus, datorită capacității cuprului coloidal de refacere a colagenului și efectelor pe care le are astfel asupra pielii în general, generând o anumită netezime și fermitate la nivelul acestaia, cuprul coloidal poate fi folosit cu succes, ca atare, sau în compoziția cremelor de față, pentru combaterea efectelor neplăcute ale îmbătrânirii tenului. Este bun și împotriva arsurilor de orice fel, fiind un bun remediu și vara la mare dacă ați stat prea mult la soare.

PLUMBUL: este un remediu foarte eficace în bolile de piele, folosindu-se în tratamentul leucoreei, secrețiilor vaginale, inflamațiilor, gonoreei și sifilisului.

MERCURUL: este un metal greu și puternic. Este considerat sămânța zeului Shiva, în mitologia indiană, stimulând inteligența și trezind conștiința. Ajută la stimularea sistemului enzimatic, la transformarea și regenerarea țesuturilor. Nu trebuie folosit singur, ci asociat cu sulful. Aceste două metale permit pătrunderea proprietăților curative ale plantelor înspre canalele și țesuturile mai subtile ale organismului.

ARGINTUL: are proprietăți vindecătoare foarte importante. Favorizează creșterea forței și a rezistenței organismului, întărinind sistemul imunitar. Argintul fiind un puternic antibiotic ajută în stări de epuiere, febră cronică, slăbiciune după febră, arsuri la stomac, inflamarea intestinelor, hiperactivitatea vezicii biliare și în cazul menstruației abundente. Cenușa de argint este folosită cu succes în afecțiunile cordului, ale ficatului și splinei. Apa de argint se prepară la fel ca cea de aur. Beți lapte încălzit într-un vas de argint, pentru sporirea rezistenței și a puterii fizice. Spălați-vă pe față cu apă ținută câteva ore într-un vas de argint, pentru a avea tenul luminos și a preveni

apariția acneei și iritațiilor. În trecut oamenii puneau o monedă de argint în lapte pentru a-l menține proaspăt mai mult timp. Argintul este metalul care omoară cel mai mare număr de bacterii și virusi, de aceea în trecut nobilii care consumau alimente și lichide din vase de argint erau mult mai feriți de boli și epidemii. În magazine este disponibil și argintul coloidal care poate fi un remediu natural eficient în cazul multor boli virale: de la o simplă răceală până la un deranjament stomacal pot fi tratate cu succes cu câteva lingurițe de argint coloidal.

Sursa : Internet

PRIMELE AVIOANE

**elev Rotaru Cristofer – Serafim, clasa a IX-a A3
coordonator, prof. Rodica Neneciuc**

Avionul este o aerodină prevăzută cu o suprafață portantă fixă ce asigură sustentația datorită vitezei de deplasare.

Apărute la începutul secolului XX, primele avioane cereau mult curaj și îndemânare pentru a le pilota. În acea vreme, ele nu erau nici rapide, nici încăpătoare. Primul zbor controlat, propulsat, cu un aparat mai greu decât aerul, l-au făcut Frații Wright pe 17 decembrie 1903, primul zbor efectiv autopropulsat a fost făcut de Traian Vuia la data de 18 martie 1906, iar primul zbor oficial autopropulsat a fost făcut de Alberto Santos-Dumont la data de 12 noiembrie 1906. Henri Coandă este inventatorul aparatului de zbor fără elice, acesta fiind propulsat de un motor cu reacție. Cayley a construit în 1804, în urma cercetărilor sale, un mic planor. În 1809 a reușit să lanseze un model mai mare, dar fără echipaj uman. și-a continuat studiile și în scurt timp a construit un alt planor care încorpora un fuselaj aerodinamic și o structură mobilă a cozii, apoi a convins un băiat care locuia în zonă să zboare cu acest aparat; astfel a avut loc un scurt „zbor” reușit de pe panta unui deal. În ciuda inovațiilor sale remarcabile, Cayley a fost împiedicat să progreseze din cauza tehnologiei timpurilor în care trăia.

În cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea au activat doi dintre principalii pionieri ai zborului. Otto Lilienthal a publicat celebra lucrare *Zborul păsărilor ca bază a aviației*, după mulți ani de cercetări și observații ale păsărilor în zbor. Lilienthal a construit și a pilotat numeroase plănoare în diferite experimente și a încorporat în designul avionului său un mic motor cu benzină.

Odată cu începutul secolului al XX-lea au apărut și cursele cu zboruri de călători, iar noul secol i-a adus pe frații Wright pe primul loc al listei aviatorilor. Orville și Wilbur Wright erau fiii unui preot din Ohio. Băieții au devenit în scurt timp specialiști în mecanică, inventând pe când erau încă adolescenți o mașină de imprimare. Au lucrat în acest domeniu până în 1892, când și-au deschis un atelier de biciclete. Mai târziu, cei doi au citit lucrările de cercetare ale lui Lilienthal și au considerat că ar putea să aducă îmbunătățiri modelului de avion propus de acesta și să corecteze alte teorii de aviație ce erau pe atunci în vogă.

În 1903 erau pregătiți să instaleze motorul și să devină primii aviatori. Frații Wright au revenit la Kitty Hawk și au hotărât să facă primul test pe data de 14 decembrie. Avionul lor finisat - The Flyer (Zburătorul) - era un biplan cu lonjeroanele și fuselajul acoperite cu pânză groasă, avea o anvergură a aripilor de 12 m și căntarea 365 kg.

Unul dintre pionierii aviației mondiale, românul Traian Vuia (1872-1950), a realizat un aparat de concepție proprie care a decolat și zburat prin mijloace mecanice de bord. Acest zbor memorabil s-a realizat la Paris, la 18 martie 1906, contribuind la deschiderea unei ere noi în istoria aeronauticii. Aparatul numit Vuia I era un monoplan ușor, cu cadru din țevi de oțel, aripi pliabile din pânză de în impermeabilizată, întinsă pe un schelet metalic, o singură elice, tren de aterizare alcătuit dintr-un cărucior cu 4 roți, dotat cu pneuri (folosite pentru prima oară în construcția de avioane) și un motor care utiliza anhidrită carbonică.

Henri Coandă (1886-1972) este considerat părintele avionului cu reacție pe care l-a experimentat pentru prima oară în lume în 1910, lângă Paris. Dar, invenția care l-a făcut celebru este „efectul Coandă”.

Prin realizările lor deosebite, celebrii inventatori români Traian Vuia și Henri Coandă, alături de Aurel Vlaicu, au contribuit din plin la evoluția aeronauficiei mondiale.

Bibliografie:

1. <http://crispedia.ro/inventarea-avionului/>
2. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Avion>

CARTEA - CHEIA CĂTRE ÎNTELEPCIUNE

**eleva Durlan Mariana, clasa a X-a B2
coordonator, prof. Mirabela Istoan**

În opinia mea, cartea reprezintă viitorul. Reprezintă porți spre lumi neștiute, spre viață și spre iubire. În primul rând, cartea este un prieten de nădejde în multe situații fiindu-ne alături oricând avem nevoie.

Ea ne ajută în drumul nostru spre cunoaștere, spre educație și spre intelectualitate, punându-ne la dispoziție milioane de foi pline de informații de valoare. Lectura are un rol important în dezvoltarea și formarea personalității. Este evident că deprinderea lecturii rămâne o bază solidă pentru toată viața. În lipsa îndrumării părinților, educatorilor, profesorilor, foarte mulți școlari nu simt nevoie de a citi. Numai o lectură îndrumată poate să dezvolte un interes continuu. Acest fapt generează interesul de a citi din placere, de a călăuzi în lumea misterioasă a cărții. Citind mult, foarte mult, putem dobândi abilități inimaginabile care, de multe ori, ni se par simple mituri. Spre exemplu, cartea ne ajută cu adevărat în îmbogățirea vocabularului implantându-ne, în mod inconștient, sute de cuvinte alese, pe care le vom folosi în mod obișnuit. De altfel, cititul dezvoltă imaginația și neajută în devenirea noastă, călăuzindu-ne spre a fi oameni de calitate într-o societate mediocă în care cartea nu mai este apreciată la adevărata sa valoare. Lectura a devenit fragilă și din cauza concurenței neloiale cu mass-media, cartea este cea care suportă consecințele. Fie în biblioteci sau în alte locuri lectura este totuși o experiență unică, interesantă și captivantă.

Lecturarea cărților, a manualelor, a însemnat întotdeauna informare, instruire și educație, în sensul cel mai larg. Ea dă consistență și sens existenței însăși. Ea este o modalitate de a educa, instrui și a contribui la formarea valorilor morale a cititorului. Lectura oferă cititorului frumusețile neimaginabile ale poveștilor, povestirilor și a altor narăriuni, unde imaginația și fantasia zboară, trăind împreună cu personajele bucurii, dezamăgiri, speranțe. Lectura este magia

atrăgătoare în timpul liber, descoperirile și călătoriile oamenilor, biografiile oamenilor celebri, cuceririle științei și tehnicii. Lectura nu cere prea mult de la cititor decât atenție și dăruire. În acest mod ea are rolul de a forma și educa tinerii. Ea este un mijloc de obținere a informației, păstrarea capacității de a gândi, judeca, de a căuta soluții în rezolvarea unei probleme. Ea este și o necesitate zilnică de cunoaștere, de informare.

Chiar și invazia tehnologiilor informaționale nu va afecta foarte mult lectura. Acestea deși educă și informează au și tendința de a degrada cititorul. Internetul deși pare o necesitate indispensabilă el numai distrează mintea și dă o stare de euforie, pe când lectura are rolul de a relaxa și de a oferi cititorului o stare de plăcere și satisfacție mintală. O lectură plăcută și confortabilă oriunde te-ai afla îți oferă numai cartea, o lectură la care te reîntorci ori de câte ori simți necesitatea de a evada în altă lume, spațiu, univers.

În al doilea rând, cartea reprezintă un refugiu în fața supărărilor și a stresului provocate de viața cotidiană. Oamenii nu mai savurează lectura, fiind afundați în diferite probleme ce duc de multe ori la anxietate, neconștientizând faptul că acele file tipărite și copertate sunt, de fapt, un prag spre fericire, un prag spre lumi în care orice este posibil. De asemenea, acestea ne transpun dincolo de griji sau de rutină, oferindu-ne șansa de a ne relaxa într-un mod ce ne aduce doar beneficii.

În concluzie, atunci când ești în lumea minunată a lecturii ești cu mult mai împlinit sufletește, cu mult mai mulțumit.

TENDINȚE ÎN APLICAREA STANDARDELOR EUROPENE PRIVIND PRODUSELE ALIMENTARE

eleva Ungurianu Denisa Melania, clasa a XI-a B2

coordonator, prof. Gabriela Mașala

Siguranța produselor alimentare vizează lanțul întreg al producției și comercializării acestora în Uniunea Europeană.

Obiectivele politicii europene pun accent pe siguranța și valoarea nutritivă a alimentelor și furajelor, punerea în practică a unor standarde ridicate în materie de sănătate și de informare clară cu privire la originea, conținutul, etichetarea și utilizarea alimentelor.

Uniunea Europeană acționează în direcția aplicării standardelor elaborate astfel încât acestea să nu conducă la eliminarea de pe piață a produselor tradiționale, să nu împiedice inovarea și să nu afecteze calitatea produselor alimentare. Comisia Europeană promovează inovarea responsabilă în ceea ce privește organismele modificate genetic și pe cele la a căror fabricare s-a făcut apel la clonare și nanotehnologie ținândseama de siguranța alimentelor și de stimularea creșterii economice.

Deoarece unele țări central și est-europene au reclamat calitatea inferioară a unor alimente și folosirea unor standarde duble privind calitatea produselor, Comisia Europeană s-a oferit să finanțeze studii ale unor state membre ale Uniunii Europene privind standardele produselor alimentare. Problema standardelor duble reprezintă o preocupare și în România. În iunie 2017, o echipă de specialiști de la Autoritatea Națională Sanitar- Veterinară și Siguranța Alimentelor în colaborare cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, s-a deplasat la Maastricht, Aachen și Bruxelles pentru a preleva produse alimentare din magazinele selectate în funcție de prezența lor în România și de produsele identice care se regăsesc pe rafturile magazinelor din țările vizate. Acest studiu a evidențiat faptul că există diferențe la 9 din 29 de

produse analizate. Diferențele se referă la valorile calorice inscripționate pe etichetă, nivel diferit la proteine, conținut de grăsimi, clorură de sodiu și aditivi alimentari. Oficiul Alimentar și Veterinar din Uniunea Europeană își propune intensificarea inspecțiilor la unitățile de producție alimentară pentru a se asigura că guvernele țărilor membre UE dispun de mecanismele necesare pentru a garanta că producătorii de alimente respectă standardele ridicate de siguranță ale UE.

Bibliografie:

https://europa.eu/european-union/topics/food-safety_ro

<http://www.mediafax.ro/externe/uniunea-europeana-reactioneaza-in-scandalul-standardelor-duble-la-alimente-juncker-este-inacceptabil-comisia-europeana-se-ofera-sa-finanteze-studii-in-domeniu-16645508>

AM FOST ELEV AL COLEGIULUI TEHNIC “GHEORGHE ASACHI” , ONEȘTI

Adrian Lăzărescu, absolvent ca șef de promoție al Colegiului

După patru ani de liceu plini de concursuri, olimpiade, activități civice și de voluntariat, într-o superbă și însorită zi de mai aveam să trăiesc unul dintre cele mai importante momente din viața mea. Momentul absolvirii. O zi încărcată de cele mai diverse emoții, de la bucuria încheierii unor ani frumoși, până la tristețea iminentei despărțiri de colegi și incertitudinea viitorului condiționat de examenele de bacalaureat și admitere.

Am încheiat anii de liceu în calitate de lider al unei generații, ca șef de promoție, după un efort susținut derulat pe întreg parcursul liceului. Fie că a fost vorba de competiții școlare (județene și

naționale), fenomenul de reprezentare al elevilor sau de voluntariat, am vrut să mă implic și să las ceva în urmă. Mare parte din formarea mea o datorez cumului de experiențe anterior menționate trăite în liceu.

Construirea discursului din ziua absolvirii mi-a insuflat un sentiment de responsabilitate extrem de puternic. Eram exponentul generației de liceeni care trebuia să prezinte un mesaj despre școală, educație și viață. Emoția din glas era imposibil de ascuns și impacta mai mult decât mesajul propriu-zis.

Privind retrospectiv, astăzi, când se întrevede atât de aproape începutul anului universitar, iar examenele par să sterse într-un sertar al amintirilor, nu pot decât să-mi amintesc momentele liceului cu un zâmbet nostalgie. Este evident că plec din liceu cu un bagaj de cunoștințe suficient de consistent încât să nu-mi fac griji referitoare la parcursul academic, dar orice drum nou, orice provocare este privită cu teama de necunoscut. Urmează un nou început, o altă etapă mai dificilă decât cea anterioară, ale cărei realizări sau eșecuri vor contribui decisiv la conturarea... propriei mele vieți.

Din octombrie, voi fi student al Facultății de Jurnalism și Științele comunicării din cadrul Universității din București, însă, până atunci, încerc să contribui, în continuare, la îmbunătățirea educației din România. Sunt parte al unui proiect care răspândește educația juridică în licee într-un mod nonformal și contribui cu partea de conținut la un proiect educațional on-line destinat elevilor care susțin anul acesta bacalaureatul - Platforma *Izibac*.

În ceea ce privește așteptările privind facultatea, consider că am făcut alegerea optimă pentru o viitoare carieră în lumea presei scrise și audiovizuale, cred că mă va ajuta în evoluția mea profesională și îmi va oferi cadrul propice pentru a-mi îndeplini parte din obiectivele personale.

REBUS DE VACANȚĂ ŞAHIST

elev **Imbreia Alexandru, clasa a-XI-a B1**

coordonator, prof. **Doina Harapu**

1	2	3	4		5	6	7	8	9	10
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Orizontal

- 1.Ultimul atac la rege / Litoral în oraș
- 2.Ca o remiză de salon de seară / Nu ascultă de părinți (fem.)
- 3.Identice
- 4.Campion mondial , copil-minune al șahului cubanez
- 5.Timp de gândire pentru Anand(!) /Sediul rațiunii /Campion mondial, as al combinațiilor spectaculoase
6. Plângere la arbitru / 24 de ore

- 7.Pioni otrăviți / Ordinul regilor
8. Ca piesa obținută din promovarea pionilor
9. A prinde două piese /Istovit după partidă
- 10.Scena partidelor

Vertical

1. Atac ascuns cu abilitate / Damele de șah denumite generic
2. Șahist german pur-sânge /Trimis prin eter
3. Doi dintre ei țin loc de pion(sg.) /Negri
4. Tratat de evoluția șahului
5. Atac dezlănțuit
6. Lanț de munți în Europa / Eacare pleacă la Iași(!)
7. Mutare neobișnuită /Legături între piese
8. Așa cum trebuie să fie jucătorul de șah /Asociere economică în blocul socialist (abr.)
9. Nebun bun capturat(!) / Cu locuri ocupate la open
- 10.Golite de toate piesele de valoare.

Soluție

1. MAT / STRAND
2. ARIDA / ATEE
3. SIMILARE / V
4. CAPABLANCA
5. AN/ CAP /TAL
6. T / ARTIC /ZI
7. EROI / UCAZ
8. EMANCIPATA
9. LIPI / SLEIT
10. ESICHIER / E.

Cuprins

1. Programul mondial Eco-Școala 3
2. Singurul drum spre eternitate...Cartea 5
3. Istoria construirii și importanța canalului Dunăre-Marea Neagră 8
4. Ion Creangă și Adolf Haimovici-mari matematicieni ieșeni de prestigiu 11
5. Activitatea reginei Maria în timpul primului război mondial 16
6. Impresii de la malul mării 25
7. Limericks 28
8. Cascada Buciaș 29
9. Spune „NU” drogurilor 31
10. PRIX de la francophonie 2018 34
11. Dragă Eminescu! 37
12. Mihai Eminescu și Ion Creangă-O prietenie legendară 38
13. Cartea de care m-am îndrăgostit 42
14. Itinéraires Francophones-L’Italie 44
15. Comori de cunoaștere într-o cochilie 48
16. Comportamentul animalelor 51
17. Obiectivele turistice de pe teritoriul comunei Mănăstirea Cașin 53
18. Biologia e ca poezia 59
19. Biologia 63
20. Vorbesc stejarii 64
21. Am învățat de la un strugure 66
22. Oameni frumoși 68
23. Lumea viitorului, Proiectul E.P. - science fiction 69
24. Turismul rural în țările europene 71
25. Cauzele poluării apei 73
26. WPC 75
27. Proprietățile medicale ale metalelor 78
28. Primele avioane 81

- 29. Cartea-Cheia către înțelepciune 83**
- 30. Tendințe în aplicarea standardelor europene privind produsele alimentare 85**
- 31. Am fost elev al Colegiului Tehnic “Gheorghe Asachi” Onești 87**
- 32. Rebus de vacanță săhist 89**

Notă:

Această revistă școlară nu este editată în scop comercial.

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate aparține autorilor.

Unele imagini din revistă sunt preluate de pe internet.